74STE JAARGANG No. 9684 MAANDAG 2 DECEMBER 1957

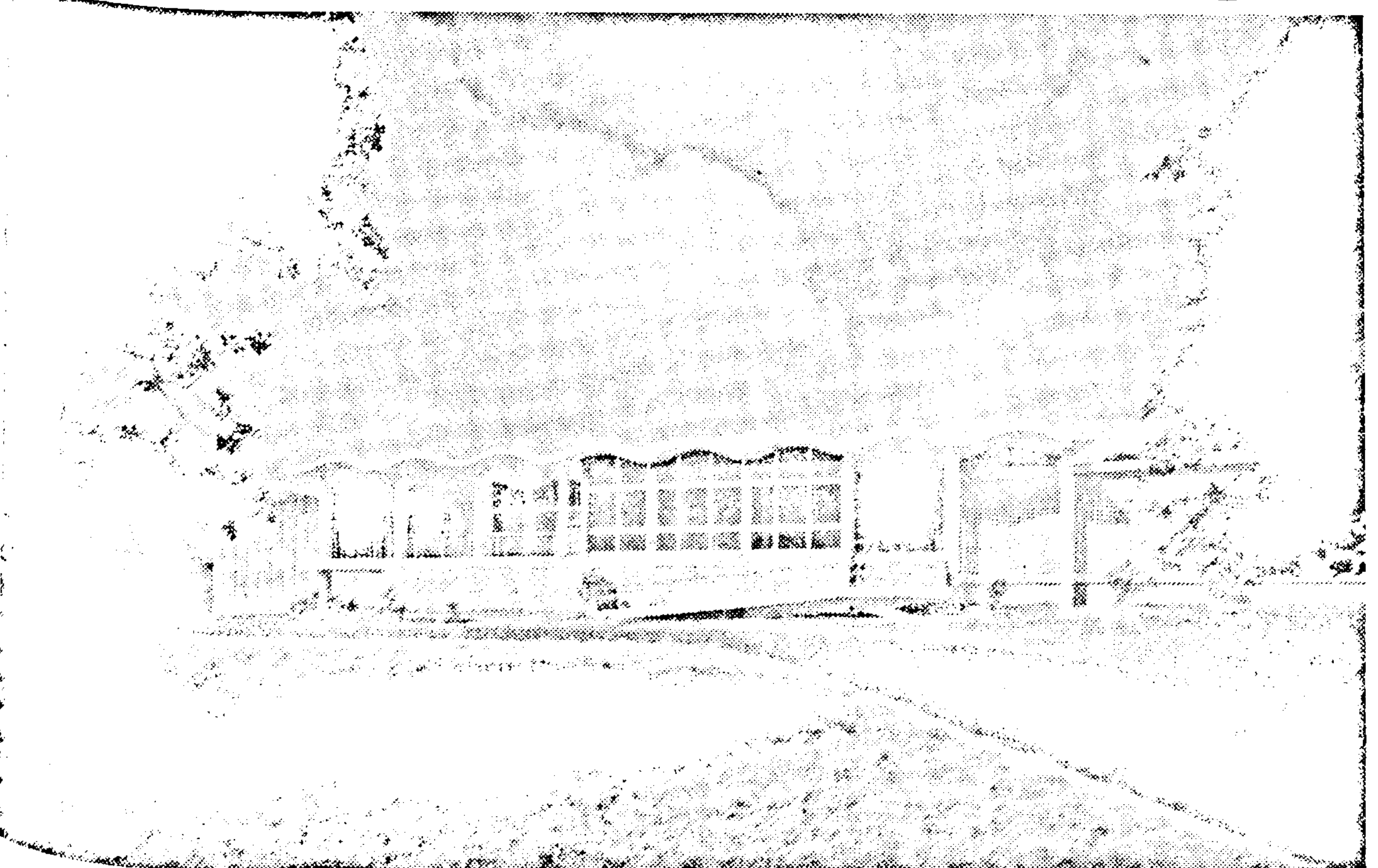
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Tweede consulaat op berg Arrarat

SIMON BOLIVARHUIS hedenmorgen overgedragen

Vooraanzicht van het riant gelegen Venezolaanse Consulaat op de berg Arrarat, een geschenk van de Antilliaanse regering aan de Venezolaanse.

Nuttig monument dat liefde voor Bevrijder demonstreert

Willemstad. — Hedenochtend om 11 uur is de nieuwe ambtswoning van de Venezolaanse consul-generaal op de berg Arrarat in aanwezigheid van een groot aantal autoriteiten en genodigden door de regering van de Nederlandse Antillen aan de Venezolaanse regering overgedragen. Het gebouw, dat „Simon Bolivarhuis" gedoopt werd, bevindt zich in de nabijheid van het „Rooseveltiiuis", het gebouw van het Amerikaanse consulaat.

Het „Simon Bolivarhuis" heeft de formidabele som van rond NA ƒ 300.000,— gekost, bezit een totale oppervlakte van ongeveer 580 vierkante meter en is gelegen op een terrein van ongeveer 7800 vierkante meter.

Vanuit de stad is het huis door zijn hoge ligging, zijn karakteristiek golvend dak onmiddellijk herkenbaar. Door de langgerekte bouw werd vol gebruik gemaakt van de voorname ligging en vanaf de terrassen heeft men een schitterend uitzicht zowel op de stad als op het Schottegat met haar complex van olieraffinaderij en scheepswerven.

Het woonnuis omvat een receptiezaal, livingroom, bibliotheek, eetzaal, 3 slaapkamers, gastenkamer, 5 badkamers, keuken, pantry, dienstvertrekken met badkamer, wasplaats en garages, alle duidelijk gegroepeerd naar functie. De slaapkamers, gastenkamer en bibliotheek zijn airconditioned. Alle badkamers zijn voorzien van warm en koud stromend water.

Het gegolfd dak is van gewapend beton. Grote aluminium schuifdeuren, bezet met zonwerend glas, maken het mogelijk de ruimte van voor naar achterterras te verbinden tot één groot geheel. In de receptiezaal hangt een wandtapijt uitgevoerd naar ontwerp van V. H. Elenbaas, bekend Nederlands kunstenaar, voorstellende Simon Bolivar en Luis Brion. De tuinaanleg, kleurenschema en abstracte decoratie op glaswand der grote badkamer zijn eveneens ontworpen door de architekt.

De vloeren van receptie en bibliotheek zijn bedekt met een Mexikaans handgeknoopt tapijt; van terrassen, entree, livingroom en eetzaal met Italiaanse marmertegels type fulget; van slaapkamers in diverse parketsoorten. Kast- en wandbetimmeringen zijn uitgevoerd in noten, eiken- en teakhout. Het zwembad is voorzien van een filter- en circulatiesysteem. Het huis heeft een eigen transformatorhuis; waterdrukinstallatie, warmwater-circulatiesysteem en centrale airconditioning-installatie. Vele andere moderne gemakken completeren deze voorname en bijzonder mooi gelegen residentie.

Architekt was Ben Smit. De werkzaamheden van de bouw stonden onder toezicht van opzichter C. Roos. Hoofdaannemer was het Bouwbedrijf Tassan. De elektrische installatie werd verzorgd door N.V. Elga. N.V. Kooyman bracht de betimmeringen aan. En E. & G. Martijn leverde de airconditioning-installatie.

Bolivar en Curaçao

In zijn toespraak hedenmorgen zeide minister-president Jonckheer, dat het idee om ter ere van „de Venezolaan" Simon Bolivar in de Nederlandse Antillen een monument op te richten, stamt uit het jaar 1948, toen Juancho Yrausquin het poneerde. Spreker zeide, dat Curaçao in het leven van de Bevrijder een belangrijke rol heeft gespeeld. Bolivar kwam op 28 augustus 1812 met enkele vrienden aan boord van de „Jesús María y José" naar dit eiland en het was hier dat hij zijn plannen smeedde voor de bevrijding van het continent. Hij verbleef op Curaçao tot eind oktober van genoemd jaar en hij leefde in Otrabanda in een huis op de plaats, die tegenwoordig „Kijkduin" heet. Ook de zusters van de Bevrijder Juana en Maria Antonia leefden op Curaçao en woonden in het huis genaamd „El Octágono" in Pen. waar zij vriendschappelijke betrekkingen onderhielden met de familie van de advokaat Mordecay Ricardo

Spreker wees er op, dat sindsdien de verering van Simon Bolivar toenam, en dat met name het bestaan van de Sociedades Bolivarianas te Curaçao en Aruba gedurende vele jaren daar het bewijs van zijn.

De heer Jonckheer wijdde daarna uit over de relaties tussen Simon

(Vervolg naar pag. 5)

De heer Bermudez ontving onderscheiding Commandeur in Orde van O.N.

Willemstad. — Zaterdagmiddag heeft de Gouverneur in het Gouvernementshuis de decoraties verbonden aan de onderscheiding Commandeur in de Orde van Oranje Nassau aan de Consul-Generaal van Venezuela, de heer Don Régulo Fermín Bermúdez, uitgereikt. Voor de plechtigheid sprak de Gouverneur de volgende woorden tot de heer Régulo Fermín Bermúdez in het Spaans.

„Señor Cónsul general,

Después de todo que el Señor Gorsira le ha dicho a Ud, — hace unas semanas durante mi ausencia — cuando le puso en conocimiento de la alta y real condecoración que le fué impuesto, no necesito añadir mucho más.

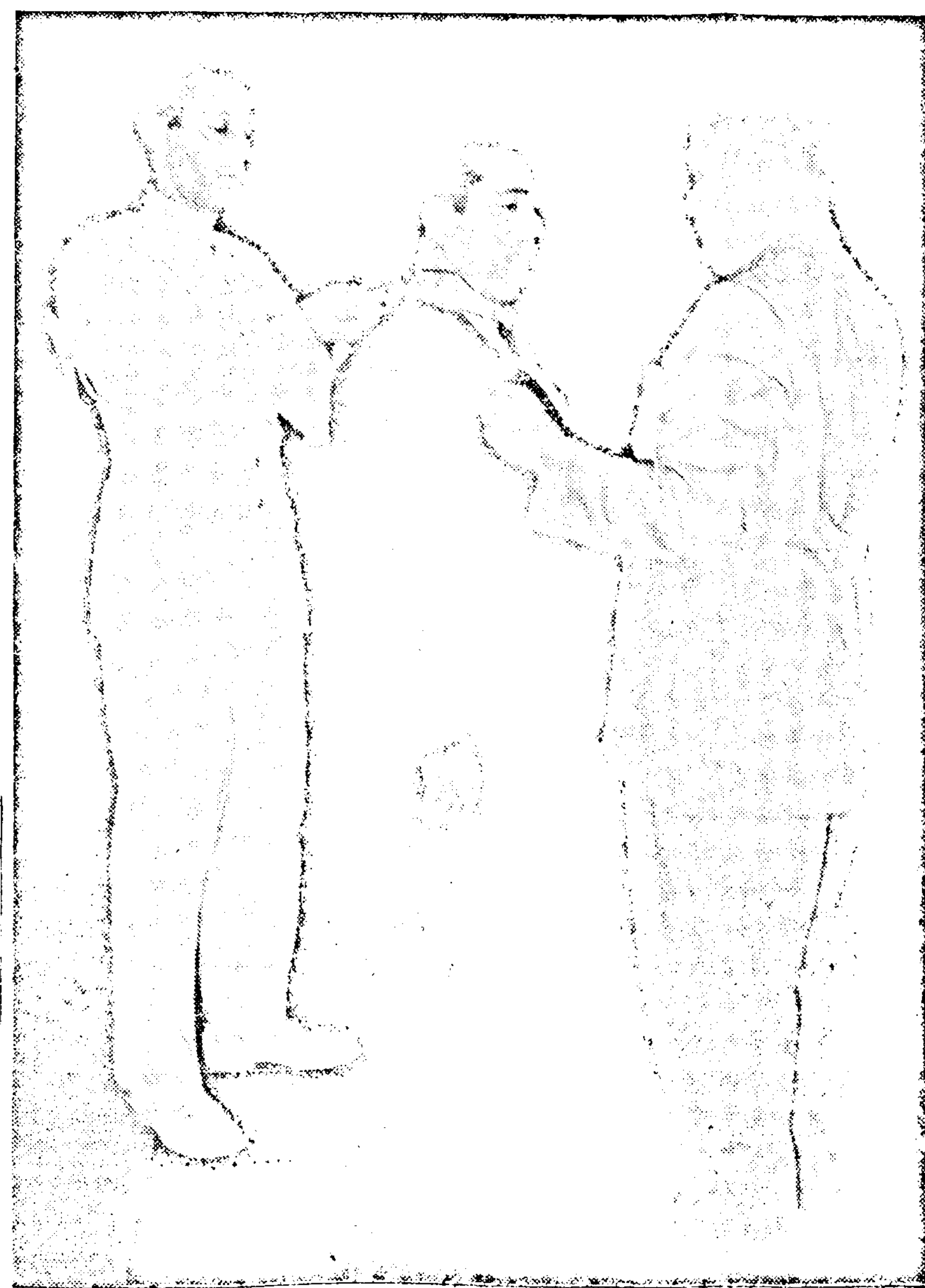
Me es un gran placer que ahora puedo vestirle la condecoración „Oranje Nassau" en el grado de Comendador.

Es una alta distinción que muy poco se concede y Ud puede considerarlo un gran honor que su Majestad la Reina de los Países Bajos ha tenido a bien reconocer su meritorio trabajo como Cónsul general de Venezuela en estas Antillas. Con tanto más placer hago ahora esta ceremonia en la presencia de su hermano y algunos de sus amigos, senadores de la gran república de Venezuela, y también de los miembros de su consulado que están aquí reunidos.

Lo celebro también que el Señor Jonckheer, Ministro presidente de las Antillas Neerlandesas, y sus colegas querían dar realce a este momento

Ahora quiero proceder a llevar a cabo mi misión agradable."

Onder de aanwezigen bevonden zich behalve de ministers E. Jonckheer, C. Kroon en A. E. Booi, de wnd Gouverneur Gorsira, Gezaghebber Gorsira, de consul van Venezuela mej. Violeta Jové, en enkele senatoren van Venezuela, die voor deze gelegenheid speciaal waren overgekomen. Naast de vele felicitaties, die de Consul mocht ontvangen, voegen wij gaarne de onze.

Gouverneur Speekenbrink hangt de heer Don Regulo Fermin Bermudez de versierselen om verbonden aan de onderscheiding van Commandeur in de Orde van Oranje Nassau.

Laatste K.L.M. vliegtuig op Kemajoran vliegveld geland

Djakarta. — De Indonesische regering heeft zondagavond aan de KLM meegedeeld, dat haar vliegdag o6.00 uur plaatselijke tijd te Djakarta te landen.

In een brief getekend door de minister van verbindingen wordt gezegd dat de KLM vanaf drie december niet meer mag landen op het Kemajoranvliegveld bij Djakarta. Het laatste toestel is vanavond geland en vertrekt morgen.

Hammarskjoeld te Amman aangekomen

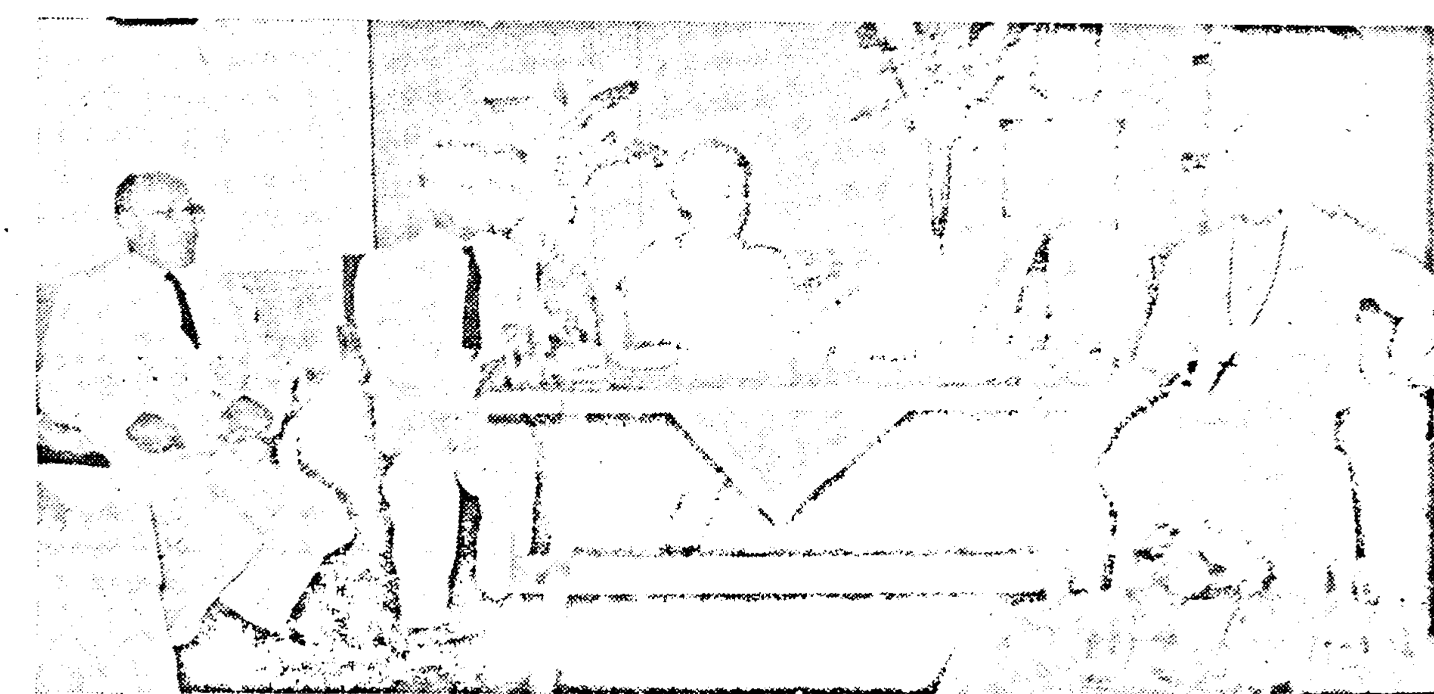
Amman. — De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Hammarskjoeld, is zondag te Amman aangekomen voor besprekingen met de Jordaanse regering over de spanning aan de grens tussen Jordanië en Israel.

Hammarskjoeld zal later naar Damascus doorreizen.

Naar van welingelichte kringen te Amman wordt vernomen, zullen de Palestijnse vluchtelingen in Jordanië Hammarskjoeld voorstellen, dat hun vroegere bezittingen in Israel onder beheer van de Verenigde Naties zullen worden gesteld.

PAUS zendt boodschap aan Eisenhower

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus heeft een persoonlijke boodschap aan president Eisenhower gezonden, waarin hij zegt te bidden voor zijn spoedig en algeheel herstel.

Tijdens de receptie op Brakkeput Ariba, van links naar rechts: de heer Ruimers, de heer Boonman, mevr. en de heer v. Stappershoef en frater Fidelius.

MARGO SCHARTEN ANTINK overleden

Florence. — De Nederlandse schrijfster Margo Scharten Antink is te Florence, waar zij na de dood van haar man, de letterkundige C. Th. Charten, woonde, overleden. Zij is op 7 september 1869 te Zutphen geboren. Zij en haar man schreven tal van romans, O.A. "Het geluk hangt als een druiventros", en „De Nar uit de Maremmen". Zij was Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Mislukte aanslag op Soekarno

Indonesische regering kondigt staking aan tegen alle Nederlandse ondernemingen

Djakarta. — Zaterdag is een mislukte aanslag gepleegd op President Soekarno, toen hij op het punt stond naar zijn paleis terug te keren na een bezoek aan een school. Tenminste vier handgranaten werden gegooid. De president en zijn gezinsleden bleven ongedeerd. Er vielen zeven doden, onder wie twee leden van het motorescorte van de politie, die voor de auto van de president reden. Een aantal personen werd gewond.

President Soekarno zei zondagochtend in een radiorede voor heel Indonesië: Dit is mijn stem. Ik heb met diep leedwezen vernomen, dat er bij de aanslag slachtoffers zijn gevallen onder de leerlingen van de lagere school in Tjikini, onder hun moeders en onder de leden van mijn eigen lijfwacht en dat sommigen hunner hierbij zelfs het leven hebben verloren. Ik betuig mijn diepst gevoelde medeleven met deze slachtoffers van een terroristische daad.

Laat ons verenigd staan in onze smart. Moge Allah ons allen beschermen.

Ik doe een beroep op het gehele volk en alle organen, die belast zijn met het handhaven van de veiligheid, hun kalmte te bewaren en de nationale veiligheid te versterken.

De Indonesische minister van voorlichting, Sudibjo, heeft zondagavond algemene staking tegen alle Nederlandse ondernemingen in Indonesië aangekondigd.

In een radio-uitzending voor het hele land zei Sudibjo, dat het kabinet goedkeuring hechtte aan een plan van het bevrijdingscomité West-Irian tot staking.

Alle arbeiders in honderd-procent-Nederlandse ondernemingen kregen de opdracht op 2 december 24 uur te staken. Sudibjo zei dat de actie op orderlijke wijze moet verlopen.

Kruisvaarders Ruimers en Boonman vierden hun zilveren feest

Willemstad. — Gisteren hebben de Kruisvaarders van St. Jan op Brakkeput Ariba gerecipieerd in verband met het feit dat twee van de steunpilaren van het werk op Brakkeput hun zilveren feest vierden. De Kruisvaarders Ruimers en Boonman herdachten namelijk het feit, dat zij zich 25 jaar geleden bij het Gezelschap aansloten om als leken-apostelen mee te werken in de Wijngaard des Heren.

Locomotieven moest Pater van Ginneken hebben en geen restauratiewagens. En deze twee mensen hebben gedurende de afgelopen 25 jaren werkelijk getoond dat zij locomotieven zijn op de weg naar het grote ideaal, Christus.

Er is reeds uitvoerig geschreven over het werk van deze twee Kruisvaarders.

Dat hun werk door velen geapprecieerd en gerespecteerd wordt is gisteren op de receptie bewezen, waar mensen uit alle lagen van de bevolking vertegenwoordigd waren.

Zo merkten wij o.m. op de heer van Stappershoef, inspecteur van het Onderwijs en diens echtgenote, Mr. Povel, president van het Hof, Mr. Roose de kinderrechter, vertegenwoordigers van de vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco", van de KSC, die hun Voorzitter (Hr. Ruimers) een Parker-set aanboden, en verder nog vele vrienden en kennissen.

Gedeputeerde E. Morkos kwam ook persoonlijk zijn gelukwensen aanbieden en ook was het een voldoening voor de heer Ruimers om — al was het maar een zeer klein getal — van zijn oud-pupillen te zien.

Het was een zeer gezellige receptie waarop vele vrienden en kennissen de twee gelukkige jubilarissen kwamen gelukwensen.

Moge het de beide jubilarissen gegeven zijn nog vele jaren hun krachten te blijven wijden aan dit, voor onze Antilliaanse jeugd, zo belangrijk werk.

Contactavond TAFELTENNIS en Volleyballclubs ASIENTO

Brakkeput. — Na weken lange voorbereiding van de leidinggevende feestneuzen van de tafeltennisclub en de volleybalclub Asiento was het dan zaterdagavond dat aan de praktijk getoetst zou worden of hun werk in de smaak zou vallen van de leden van beide clubs, die in grote getale naar het zeilpaviljoen van Brakke Put Mei-Mei getogen waren.

Alleen de opkomst al was een grote voldoening voor de feestcommissie bestaande uit Mevr. Wisman en de heren Wisman, Masselink en Groenhof, want het met guirlandes, vlaggen en gekleurde lampjes versierde paviljoen was geheel gevuld met in de beste stemming verkerende feestgangers, waarvan een groot deel gezamelijk met de bus waren gekomen. Het was een goed idee van de clubs om hun krachten te combineren, want daardoor was men in staat iets goeds te brengen, hetgeen met de beperkte middelen van elke club afzonderlijk veel moeilijker geweest zou zijn. De bijna honderd aanwezigen werden allereerst bezig gehouden met een puzzlewedstrijd, waartoe ieder en fragment kreeg van een tekening. Zes van deze fragmenten vormden een geheel en na veel zoeken had eenieder zijn clubje gevonden. De taak was nu een gedicht samen te stellen met een gegeven woord als onderwerp.

Ondanks de korte tijd beschikbaar voor dit onderwerp en de lachbuien van de dichters waren er toch nog enkele goede resultaten onder de inzendingen.

Nadat de beentjes eens even van de vloer waren geweest op de muziek van Oosterlen's band, vroeg de heer Lewy, die de conference verzorgde en voorts ook een actief aandeel had in de spelletjes weer de aandacht voor het volgende punt van het volle programma. Dit keer een tekenwedstrijd, waarbij van negen tekeningen, die bij stukjes en beetjes werden voorgetekend, het onderwerp moest worden geraden. De beginletters ervan vormden het woord VOTAFEEST. Dank zij de tekentalenten van de heer Levy was de oplossing nog snel gevonden al werd de ezel wel eens voor een schaap versleten en de Emmabrug voor spoorrails. Een aardig intermezzo was de drinkwedstrijd voor babies, waartoe de heren Harteloh en van der Groep, compleet met slab en zuigfles met limonade elkaar bekampten, wie als eerste de fles leeg zou hebben. Het was de heren aan te zien, dat zij hun kinderjaren al lang zijn vergeten, want zij slaagden er niet in de fles snel leeg te zuigen. Voor hun moeitevolle pogingen en rode hoofden werden zij toch rijkelijk beloond met een fles geestrijker vocht. De avond vorderde snel en onder de goede eet en drankzorgen van de heer J. Visser en zijn staf naderde het volgens velen te vroege afscheidsuur, maar het was toch al in de kleine uurtjes van de nacht, dat de feestgangers huiswaarts keerden met de herinnering aan een zeer prettige avond bij zich. Het doel van beide clubbesturen om zodoende wat meer contact onder de leden te krijgen, lijkt ons ten volle bereikt.

Dat de feestcommissie in zijn nopjes was behoeven wij U niet te vertellen.

Nederlanders in Indonesië buiten de wet gesteld

Schandelijk OPTREDEN van Indonesische regering

Djakarta. — De Indonesische regering heeft zondag alle publikaties in de Nederlandse taal verboden. Deze maatregel houdt in, dat zes in het Nederlands verschijnende dagbladen in Indonesië en verscheidene weekbladen gedwongen zullen worden te sluiten en dat de invoer en verkoop van vele periodieken, die in Holland verschijnen en in Indonesië veel worden gelezen, niet meer zal worden toegestaan. In een decreet, dat zondag is bekendgemaakt, heeft de minister van voorlichting, Sudibjo, de voorzitter van het bevrijdingscomité voor Irian, ook het vertonen van films met Nederlandse onderschriften verboden. Het verbod op Nederlandse publikaties geldt voor onbepaalde tijd.

Nederlanders in Djember (Oost-Java) worden geweerd uit winkels, restaurants, wasserijen en bioscopen. Service-stations geven geen benzine meer voor Nederlandse wagens. Elektrische stroom voor Nederlandse gezinnen is op rantsoen gesteld. Nederlanders, die eigen waterpompen hebben, zijn van de waterleiding afgesloten. Deze boycot wordt geleid door het bevrijdingscomité "West Irian". Geestelijken, artsen, onderwijzers, leraren en Nederlanders in Indonesische overheidsdienst zijn van deze strafmaatregelen ontheven. In Soerabaja en Malang is eveneens een "economische boycot" tegen Nederlanders aan de gang. De actie werd ingezet door loeiende sirenes.

ROXY stampvol kinderen juichte St. Nicolaas toe

Willemstad. — Zaterdagmiddag was het eindelijk zover, dat Sinterklaas tijd kreeg om de Curaçaose jeugd in theater Roxy met een bezoek te vereren. Twee uur voor dat de zaal open was, stonden er al kinderen buiten te wachten en degenen, die er om half drie aankwamen, moesten teleurgesteld naar huis terugkeren, aangezien er geen enkel zitplaatsje meer onbezet was. Ja, de kinderen moesten zelfs met twee tegelijk op één stoel zitten, hetgeen men er wel voor over had om de beste Sint te kunnen zien.

St Nicolaas omringd door zijn pieterbazen op het toneel in Roxy, aandachtig luisterend naar de zingende kinderen.

Tegen half vier begon men met het verloten van de deurprijzen, die dit keer nog mooier waren dan anders en ieders hart van verlangen harder deed kloppen.

Vooral de fiets deed de jongens zo stil zitten alsof ze op hun rapport zaten te wachten en zich een tikje angstig afvroegen of ze over gingen of niet. Maar weldra bleven ze allemaal teleurgesteld, omdat niemand de fiets had gewonnen.

Na de lotingen nam juffrouw De Castro het verdere program op zich en onder haar leiding, en begeleiding op de piano, werden enkele Sinterklaasliedjes gezongen in afwachting van de komst van Sinterklaas. Sinterklaas liet niet lang op zich wachten en weldra kwam het seintje door „Hij komt" en uit volle borst zongen de kinderen „Wees welkom in ons midden", „Dag Sinterklaasje", en „Zie ginds komt de stoomboot".

Statig links en rechts en handen gevend en zwaaiend liep de Sint naar het podium toe, terwijl de pieten de zaal al door hadden gelopen en waar het nodig bleek een klap met de roe gaven, of gul de pepernoten strooiden. Nadat de Sint zich, met de hulp van mevr. Herweyer, in zijn zetel had neergezet, sprak mevr. Herweyer de Sint toe namens de kinderen en heette zij de heilige man hartelijk welkom tussen al zijn vrienden in het theater Roxy.

Hierna sprak de Sint de kinderen met enkele woorden toe en had een verzoek, dat luidde, dat de kinderen zich dit jaar weer even braaf zullen gedragen als afgelopen jaar. Nadat de Sint duidelijk het woord „ja" had gehoord, liet hij de Pieten de geschenken verdelen, het laatste punt van het programma, waarop organisatrices en organisatoren met trots terug kunnen kijken.

Dit laatste vooral omdat de baten van deze middag geheel ten goede kwamen aan de „Stichting Jeugdzorg".

Zaterdagavond werd de Consul-Generaal van Venezuela gehuldigd en werd hem tevens een geschenk aangeboden in de vorm van een zilveren koffiestel, ter gelegenheid van zijn benoeming tot Commandeur in de Orde van Oranje Nassau. De foto toont v.l.n.r. de Consul-Generaal van Venezuela, de heer Don Régulo Fermín Bermudez, Roberto Badaracco, voorzitter van het feestcomité de heer R. Henriquez, de heer Pelucarte, vice-consul van Venezuela, en de heer Charley Debrot.

AGENDA

West End
Neptunes Daughter om 7 en 9 uur p.m.
Cinelandia:
„Ay Chaparros como abundan om 7 en 9 uur n.m.

Roxy
The curse of Frankenstein om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
Trapeze om 8 uur p.m.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster eeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 N. Schermer tel: 3354
B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. De Plantijn, Puntocardonweg 2, Weis afó tel: 43351
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
J. W. Harmens tel. 4394

C.S.M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Dok Afdeling:
16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 7.30 P Roest tel: 3146

Theater Asiento:
Geen Voorstelling.

Dank aan
O. L. VROUW
voor een verkregen gunst
E.

VERLOOFD
Enid Berg
en
Alchimedes A. Comenencia
1 Dec. 1957

Heden ontvingen wij uit Suriname bericht van het overlijden aldaar van onze moeder, behuwd moeder, grootmoeder, overgrootmoeder en bet-overgrootmoeder de weduwe

Alice Chin A Pauw-Humphry

Namens de familie
Zuster Teresilla
fam. W. J. Chin A Pauw

Curacao, 1 december 1957.

MATHIAS HERING vijf en twintig jaar bij Lloyds

Willemstad. — Gisteren, 1 december 1957, was het een belangrijke dag voor de heer Mathias („Mat") Hering, die de dag herdacht, waarop hij 25 jaar geleden in dienst trad van de Lloyd's Register of Shipping op Curaçao. Hij volgde de heer C. E. W. Voges (het Statenlid) op als klerk bij genoemde maatschappij, toen laatstgenoemde overging in gouvernementsdienst.

MATHIAS HERING
......Eerste Antilliaan 25 jaar in dienst bij Lloyd's......

In een gesprek, dat wij gisteren met de (nog jeugdig uitziende) jubilaris hadden, vertelde hij ons het een en ander over zijn loopbaan bij Lloyd's.

Toen hij in 1932 in dienst trad, waren er twee Lloyd's „Surveyors" op Curaçao, de heren A. Connon en E. S. Whitham. (Tegenwoordig wordt het werk gedaan door één Surveyor, t.w. de heer W. S. Holness, zijn huidige chef.) De heer Hering heeft gedurende de 25 jaren acht „bosses" zien komen en gaan, terwijl het kantoor al die tijd op dezelfde plaats, de Handelskade nr 1-B, gevestigd is gebleven.

Hij heeft ettelijke duizenden certificaten en rapporten opgemaakt en tikt voor de schepen van verscheidene nationaliteiten, die Willemstad aandoen voor reparaties enz. En wie denkt dat dit werk misschien eentonig is, heeft het mis. „Ik heb gedurende deze 25 jaren echt plezier in mijn werk gehad!" verzekerde de heer Hering ons.

Een van zijn andere bezigheden is het controleren of de schepen, die de St Annabaai invaren het uitwatersmerk L.R. aan de zijkant hebbij; een bewijs, dat deze schepen geregistreerd zijn bij Lloyd's Register of Shipping in Londen.

De heer Hering onderhoudt, meer dan met welke instantie dan ook, zeer nauwe relaties met het CSM-kantoor op Emmastad, de voornaamste „klant" van Lloyd's op Curaçao. Hij is bij het personeel daar beter bekend als „Harry", een naam hem gegeven door zijn eerste chef.

„En weet u, al die jaren gedurende welke ik bijna dagelijks kontakt met de CSM-mensen onderhoud, heb ik nooit persoonlijk kennis met hen gemaakt. Alles wordt telefonisch afgehandeld", vertelde hij ons, welke opmerking van één zijner lieftallige dochters, Grace, de opmerking ontlokte: „Goede uitvinding hé, ... de telefoon!"

Behalve zijn „gewone" werk is de heer Hering ook heel aktief geweest in zijn vrije tijd. Van november 1950 tot april 1956 was hij hoofd-redakteur van de Engelse La Prensa. Hij denkt nog met plezier terug aan zijn journalistieke jaren, zoals hij die 5 jaren noemt. Hoewel al zijn vrije tijd, en meestal tot laat in de nacht, hierdoor in beslag werd genomen, betreurde hij het ten zeerste toen de uitgevers besloten de Engelse La Prensa te stoppen. Ook verzorgde hij lange tijd (pro deo) de Engelse nieuwsuitzending van de Curom.

Zijn 25-jarig jubileum bij Lloyd's is gisteren bijna ongemerkt voorbijgegaan. De dag bracht hij rustig door thuis bij vrouw en kinderen in de wetenschap, dat hij de helft van zijn leven in dienst is geweest van een wereldbekende concern, welks taak het is er voor te waken, dat de schepen, die de wereldzeeën bevaren, veiliger zijn voor bemanning, passagiers en lading dan in 1760, toen Lloyd's in een koffiehuis in Londen werd opgericht.

Rest ons nog te vermelden, dat de heer Hering geboren werd op 30 juli 1909 op St Maarten (Nederl. Gedeelte). Hij is gehuwd met mevr. Rosabella Hering geb. Van der Ree en heeft negen kinderen. Zijn oudste dochter Gloria is gehuwd met de heer A. H. van Delden.

Wij wensen de heer Hering van harte geluk met zijn 25-jarig jubileum en wensen hem nog vele jaren van gezondheid toe temidden van zijn gezin.

Tweede kookcursus te Montagne met diploma-uitreiking besloten

Willemstad. — Gisteren werden aan 41 dames die allen met goed gevolg te Montagne de kook-cursus gevolgd hebben een diploma uitgereikt.

Deze cursus werd gegeven door Mevr. America Suarez en onder auspiciën van de Buurtvereniging Montagne.

Bij deze heugelijke gebeurtenis werd gesproken door de Voorzitter de heer Thomasita, Dr. Pieron, voorzitter Stichting Volksontwikkeling, de heer T. Sprockel en Mevr. Aura Winkel.

Namens de geslaagden dankte de oudste cursiste Susanita Hooi van Santa Rosa.

Jamaica zendt vertegenwoordiger naar de V.S. voor bestuderen van ontwikkelingen op ONDERWIJSGEBIED

U.C.W.I. — De heer John Figueroa, lector aan de paedagogische faculteit van de Universiteit van West Indië, vertegenwoordigde genoemde universiteit in een groep van 4 personen, welke eind september/begin oktober door de regering van Jamaica gezonden werd naar de Verenigde Staten om de recente ontwikkelingen in de praktijk van het onderwijs, voornamelijk in de opleiding van leerkrachten en het gebruik van audio-visuele hulpmiddelen te bestuderen. Het bezoek werd georganiseerd en gedeeltelijk gefinancieerd door het Fonds voor de Bevordering van het Onderwijs in 1951 ingesteld door de Ford Foundation.

De groep bezocht een aantal universiteiten, „colleges" en openbare scholen zelfs in verre plaatsen als Boston en Madison in de staat Winsconsin. De heer Figueroa verklaarde, dat hij zeer geïmponeerd was door het interne opleidingsprogramma van de Johns Hopkins Universiteit en van de Universiteit van Harvard, waar hij en zijn collegas het programma bespraken van de Harvard Graduate School of Education en tevens een bezoek brachten aan de openbare scholen van Newton, die nauw samenwerken met Harvard in zijn experimentele onderwijzersopleidingsprogramma. De andere Jamaicanen, die samen met de heer Figueroa de „tour" medemaakten, waren de heer R. M. Bent, de leider van de tour, de heer A. N. Jackson, hoofd van de Wolmersschool voor jongens en de heer J. O'Conner hoofd van de Frome Senior School.

Verbranding raketdeel zal sterk licht verspreiden

Londen. — Een Russische natuurkundige heeft volgens radio Moskou verklaard, dat het raketdeel van de eerste spoetnik, wanneer dat begin volgende maand verbrand, zulk een sterk licht zal verspreiden, dat het zelfs op een zonnige dag te zien zal zijn.

Peronistische parlementsleden vrijgelaten

Buenos Aires. — Te Buenos Aires zijn achtenzeventig voormalige Peronistische parlementsleden, die sedert de val van Peron in 1955 in gevangenschap zijn geweest, op vrije voeten gesteld. Zij werden beschuldigd van hoogverraad, omdat zij president Peron speciale bevoegdheden hadden verleend, hetgeen in strijd was met de Argentijnse grondwet.

Thans worden nog dertien vroegere Peronistische parlementsleden gevangen gehouden. Deze zouden zich aan niet-politieke delikten hebben schuldig gemaakt en blijven daarom ter beschikking van de justitie.

Het gebeurde in Nederland...

Schoolkinderen ontwerpen hun eigen confectie — Fabrikant kreeg vierduizend tekeningen — Kleine dametjes verzorgen show

Ontwerp van een prijswinnares. Ze kreeg de jurk mèt jasje cadeau.

Paardenstaartmeisjes, dat is te zeggen, de kleine dametjes tussen de zes en de twaalf jaar, weten tegenwoordig precies wat ze willen dragen. Dat is gebleken, toen ze voor een prijsvraag van een Amsterdamse confectiefabrikant voor zichzelf een lievelingsjurk mochten tekenen en die opsturen. In Amerika laat men de jeugd ook op die wijze hun voorkeur kenbaar maken en waarom ook niet? Uit heel Nederland zijn op deze enquête, die een bijzonder handige commerciële stunt was, vierduizend inzendingen binnengekomen. Daarop heeft de fabrikant — die met kinderconfectie gaat starten na aanvankelijk uitsluitend blouses te hebben gemaakt — zijn zomercollectie opgebouwd voor het kleine dametje.

• • •

Zeer kort geleden is in de Carltonzalen te Amsterdam een deel van die jurkjes getoond, natuurlijk door de ontwerpsters zelf, die een beetje opgewonden, begeleid door hun moeders de zaal vulden met hun vrolijk gesnater. Enige honderden van de ingezonden tekeningen waren tegen de wand geprikt en daaruit bleek duidelijk de voorkeur van de jeugd voor wijde rokken, voor een boothals of een ronde pas langs de schouders, voor pofmouwtjes en een bolerootje. En vooral voor sprekende, vrolijke kleuren. Overgooiers, die wij volwassenen zo aardig vinden, blijken geen algemene wens. Of de jurkjes, waarin de jonge mannequins zich, met natuurlijke of aangeleerde zwier over de loper bewogen, ook helemaal de verwezenlijking waren van wat de ontwerpsters zich hadden voorgesteld, vragen wij ons af. Maar dat is zeker, de volwassenen hadden het meest plezier in de kleinste hummels, in allerliefste wippende wijde rokjes, die met een speelgoed hond in de arm en eigenwijze witte handschoentjes aan met alle gratie der onbevangenheid de prille creaties toonden.

• • •

Tenslotte werden aan de drie prijswinnaartjes, allen dichter bij de twaalf dan bij de zes jaar, door mevrouw Driessen, voorzitster van de Nederlandse Huisvrouwenvereniging een grote doos uitgereikt waarin de prijs zat: een jurk, die een getrouw model was van hun ontwerp. Na zich snel verkleed te hebben achter de coulissen maakten ze daarin een ererondje. De eerste prijswinnares had een fris rood en wit streepje gekozen, met afstekende bies langs de hals en een kittig kort jasje erover. Een andere bekroonde zag haar droom verwezenlijkt in teer wit batist met fladdermouwtjes. Op die leeftijd vindt een meisje alles wat aan de bruid doet denken prachtig! Intussen was het voor de kijkstertjes feest met rode en oranje limonade en ijsjes waarin een parapluutje was gestoken. Als verrassing kregen de kijkstertjes tenslotte allemaal een blousje mee naar huis. De autoriteiten hadden speciale goedkeuring verleend aan deze demonstratie, want modeshows door kinderen, zoals in Frankrijk gehouden worden, zijn in Nederland verboden.

Geheime order was te geheim om uitgevoerd te worden!

Een bevel om de onderzoekingswerkzaamheden in de V.S. inzake een met atoom-energie aan te drijven vliegtuig stop te zetten was dermate geheim, dat het niet ten uitvoer kon worden gebracht en ieder dus bleef werken. Het bevel werd vijf maanden nadat president Eisenhower in functie was getreden uitgevaardigd, aldus heeft de voormalige secretaris van de luchtmacht voor onderzoek en ontwikkeling Trevor Gardner, tegenover een subcommissie uit het Huis van Afgevaardigden verklaard. Indien hij de order had uitgevoerd, aldus Gardner zouden honderden arbeiders geweten hebben, dat het projekt was stopgezet en dit zou een overtreding van de veiligheidsvoorschriften zijn geweest. Het bevel werd later in die zin gewijzigd, dat het projekt op kleiner schaal moest worden voortgezet, aldus meldt U.P.

„Operatie kankerpit" in Britse leger

Londen. — In het Britse leger is een "operatie-kankerpit" begonnen, waarbij 9.000 Britse militairen hun hart kunnen luchten en vertellen mogen wat er volgens hen aan de dienst mankeert, zo meldt de "Sunday Dispatch".

De operatie is georganiseerd door het ministerie van defensie, dat wil nagaan op welke manier de dienstneming bij het leger voor vrijwilligers aantrekkelijker gemaakt kan worden. Het leger heeft per maand 23.000 recruten nodig en het onderzoek houdt kennelijk verband met het plan van de regering de dienstplicht op te heffen en een geheel uit vrijwilligers bestaande leger op te bouwen.

Het eerst komen militairen aan het woord die in Duitsland, op Cyprus, in Afrika en Azië zijn gelegerd.

Voorlopig geen bemande satelliet

Parijs. — De voornaamste adviseur van de Navo op luchtvaartgebied, de uit Hongarije afkomstige dr Von Karman, heeft in een vraaggesprek met het weekblad "Jours de France" verklaard, dat de Amerikanen noch de Russen binnen tien tot vijftien jaar in staat zullen zijn, een bemande sateliet te lanceren. Hij zei dat het vraagstuk van het ontbreken van de zwaartekracht voor mensen belangrijker is dan voor dieren. Volgens prof. Stanjockowitsj van het Moskouse polytechnische instituut is het niet zeker, dat de tweede Russische kunstmaan geheel verbrandt als zij weer in de dampkring komt. Stukken van de satelliet zoulen op de aarde terecht kunnen komen.

Amerikanen gaven Russen raket-uitrusting cadeau!

Huntsville. — Walter Weisman, die in de oorlog lid van de staf van het Duitse raketcentrum te Geenemuende is geweest, heeft te Huntsville, waar hij voor de raketafdeling van het Amerikaanse leger werkt, verklaard, dat in februari 1945 een klein deel van de uitrusting van het Duitse raketcentrum, waaronder twee laboratoria en het personeel, naar Thuringen werd overgebracht om uit handen van de Russen te blijven.

Toen de Russen echter als gevolg van de overeenkomst van Potsdam verder naar het westen optrokken, stelden de Amerikaanse bezettingsautoriteiten een speciale trein beschikbaar waarmee het personeel van het raketcentrum verder naar het westen kon reizen. Deze mensen konden echter alleen hun persoonlijke bezittingen meenemen. Wisman had nog getracht de Amerikanen ervan te overtuigen, dat de uitrusting die zij bij zich hadden, ook al was die niet van vitaal belang, beter niet in handen van de Russen kon vallen, maar de Amerikanen stonden op het standpunt, dat de Russen bondgenoten waren en zij lieten het materiaal achter.

Vijfde regering-Menderes

Ankara. — De Turkse premier Menderes heeft zijn vijfde regering gevormd. De verdeling van de voornaamste portefeuilles is als volgt:

Premier, Adnan Menderes; vicepremier, Tefik Ileri; buitenlandse zaken, Fatin Ruchtu Zorlu; binnenlandse zaken, Namuk Gedik; financien, Hasan Polatkan.

Menderes' democratische partij is bij de algemene verkiezingen in oktober als overwinnaar uit de bus gekomen.

Cairo. — De regering van Tsjechoslowakije heeft Egypte een grote lening toegezegd voor de industriële plannen die thans in ontwikkeling zijn.

IN DE HIEL VAN DE LAARS, ITALIË

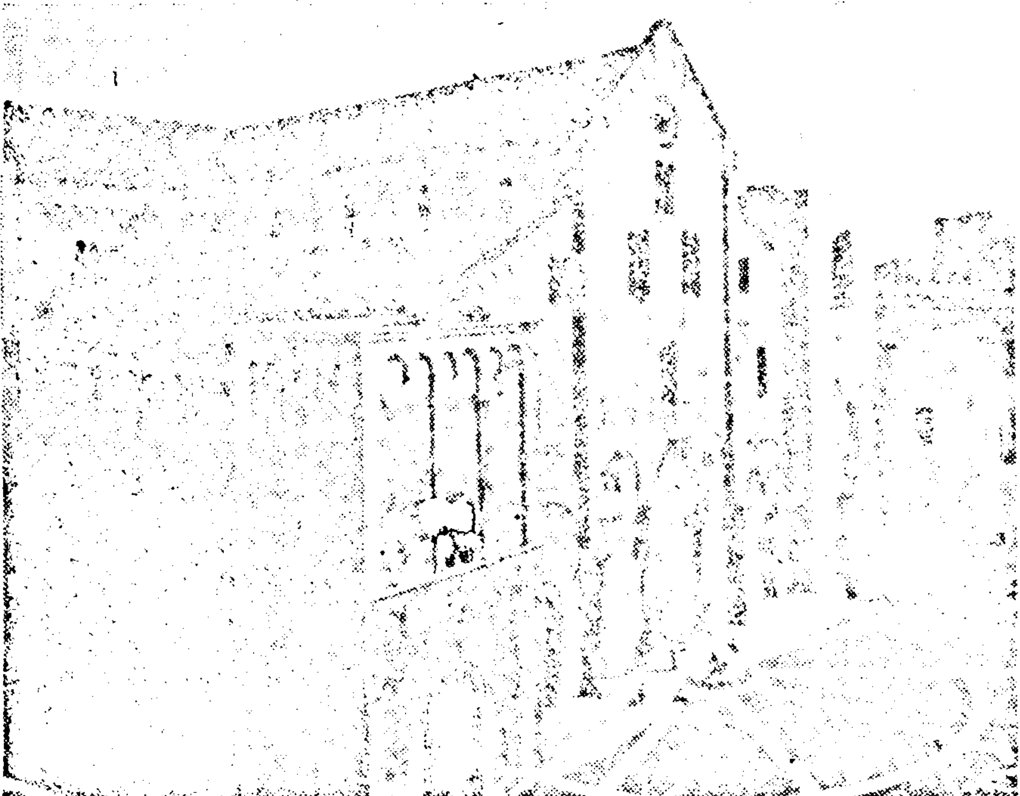
Bari, stad van St.-Nicolaas

Crypte en basiliek in restauratie

(Van een bijzondre medewerker)

De stad Bari ligt ver buiten de route van het touristen-verkeer. In de hiel van de laars, die Italië is, daar bevindt zich aan de oever van de Adriatische Zee de havenstad Bari, poort van Italië naar het Oosten, een van de grootste steden van het Zuiden, jaarlijks toneel van een handelsbeurs van oosterse waren. Zeven tot acht uur duurt de treinreis vanaf Rome; eerst door de bergen, maar daarna door een niet zeer spannend landschap van akkers en olijfbomen. De bevolking is een mengelmoes van rassen en stammen: Grieken, Turken, Noormannen, Duitsers, Arabieren en ook nog Italianen.

In de oude stad, dicht bij de zee, begint het verleden voor u te herleven. Het geweld van scooters en auto's kan er niet doordringen. Wandel door de kleine straatjes, vooral in de avonduren. Elk straatje brengt u op een klein plein, dat als een ruime woonkamer is van een grote familie. De muren zijn gedrapeerd met de kleurige was; in een hoek brandt een lampje voor een Madonna en dáár ziet u een boog als van een oude schouw, maar dat is weer een nieuw straatje naar een ander plein. Het is er, zoals huiskamers past, goed, rommelig en gezellig. Een welvarende matrone op een krukje voor haar deur vraagt me wat ik zoek, maar knikt al gauw begrijpend: „Alleen maar kijken, alleen maar zien". Kleine jongetjes schieten spelend overal tussen door, met een vreugde, alsof nog pas de zegenende hand van de bisschop ze uit de slagerskuip had opgewekt. De uitbundigheid van de kinderen valt me op, maar het zou niet anders passen in de stad van de kindervriend. Wat verder lijkt wel een samenzwering: jongeren en ouderen staan druk te redeneren in een troep. Zó is het begonnen, vele eeuwen geleden: het complot der zeelui, dat Sint-Nicolaas over de wereld bracht.

Boven en rechts: De basiliek van de H. Nicolaas te Bari (Zuid-Italië)

In een niet te stuiten opmars veroverden de Mohammedanen in het begin van de elfde eeuw Klein-Azië. In 1036 was Myra gevallen, de stad, waar in een klooster even buiten de wallen het gebeente bewaard werd van de heilige bisschop Nicolaas. Sinds de tweede helft van de vierde eeuw werd deze daar vereerd. Bij kritische beschouwing blijken we van zijn werkelijke aardse leven niet veel te weten. De geleerden beweren, dat het weinige, dat over hem verteld wordt, nog ontleend is aan een andere heilige Nicolaas, abt van het klooster Sion bij Myra en later bisschop van Pinara in Licia, gestorven in 564.

Hoe dat ook zij, in Bari, dat immers zo vele relaties met het Oosten had, was de verering voor Myra's bisschop reeds doorgedrongen, en daarom was de Islamitische verovering van zijn heiligdom voor Bari een zware slag. Kon men dulden, dat die plaats in handen der ongelovigen bleef?

In het vroege voorjaar van 1087 moet er in de straatjes van de havenstad heftig over zijn gediscussiëerd. De ouderen zullen gewezen hebben op de gevaren van een dergelijke uitdaging aan het adres der Saracenen. Maar de jongeren brachten een argument naar voren, dat in de Middeleeuwen de gemoederen heftiger in vlam kon zetten dan in onze tijd: „de glorie van onze stad is nergens beter mee gediend dan met het bezit van het lichaam van een zo grote heilige." In principe werd tot het stukje besloten, maar de ouderen waren niet tevreden, voordat er een dergelijk werkplan was opgesteld. Terwijl de vrouwen een extra licht ontstaken voor de Madonna's en de kruisbeelden in de straat, overlegden de mannen tot diep in de nacht.

Drie kleine graanscheepjes vertrokken kort nadien uit de haven van Bari naar Antiochië. Aan boord waren 62 personen, waaronder twee priesters. Voor de rede van Myra wierpen zij het anker uit. Een pelgrim, die op weg was naar het Heilig Land, werd op verkenning uitgestuurd. Maar zijn bevindingen waren negatief: onmogelijk het gebeente weg te voeren: een verbitterde tegenstand zowel van de monnikken als van de bevolking is te verwachten. De scheepjes lichtten het anker weer. Maar toen bereikte hen het gerucht, dat zeelieden van Venetië op weg waren met hetzelfde plan. De rivaliteit tussen havensteden geeft nu de doorslag tot wat de vrees nog had tegengehouden. De eer van de stad laat nu geen weifelen meer toe. Het is een echt middeleeuwse mengeling van stadse trots, relieken-hartstocht, zeelieden-koppigheid en geloofsijver, die de laatste stoot gaf tot wat wij eenvoudig een diefstal zouden noemen. De scheepjes maken rechtsomkeert; enkele zeelieden blijven ter bewaking aan de kust, de anderen gaan, met de twee priesters aan het hoofd — o vrome pelgrimage! — in de richting van het heiligdom. Het „Bevel van de Paus!" maakt geen indruk op de monnikken, noch de fooi van 300 scudi; zij dreigen de bevolking te alarmeren. „Toen bleef nog slechts over", zeggen de geschiedschrijvers met een ontwapenende logica, „geweld te gebruiken." De monnikken worden geboeid, het heilig gebeente wordt geborgen in de superplie van een der priesters, en snel naar het schip gedragen. Op 9 mei 1087 arriveert de expeditie in triomfstemming in de thuishaven. Maar ook daar wachten nog moeilijkheden, want nu zijn het de geestelijken van de kathedraal, die de heilige resten opeisen voor hun kerk. Dat nooit! Het kleinood blijft het bezit van de zeelui, die de gevaarlijke onderneming ervoor hebben geriskeerd. Na nieuwe listen en ontsnappingen vinden de relieken een toevlucht in het paleis van de Catapano, de stadsgouverneur. Abt Elias tekende de plannen voor de crypte, en later voor de kerk, dezelfde kerk, die bijna onveranderd nog het hart vormt van de oude stad.

Maar behoeft u een van de ervaringen, die juist Zuid-Italië u weet te bieden: niet platgelopen door de toeristen, heeft het toch op vele plaatsen juwelen van schoonheid. De huidige regering van Italië spant zich in, de architecturale monumenten van het Zuiden door restauratie in de oorspronkelijke pracht te herstellen, en zo is er ook rond de basiliek van Sint Nicolaas veel drukte van arbeiders te zien. Kerk en crypte herademen als bevrijd van de verstikkende laag barokke tierelantijnen, produkt van een dubieus smaakgevoel uit vroeger tijden. Zuilen en rondbogen hervatten hun ritmische beweging, waarin de kapiteeltjes der crypte hun geestige accenten mengen, van zuil tot zuil gevarieerd.

In de bovenkerk wordt dit ritme slechts gestoord door overdwarse bogen, die er na een aardbeving werden aangebracht, en door een grafmonument, dat het uitzicht op het altaar bederft. Piëteit heeft het hier nog gewonnen van de esthetische zin, toen de restaurateurs zich de vraag stelden, of ook dit verdwijnen moest. Maar veel wordt weer goedgemaakt door de rijke details waarop het oog valt: de zetel van Abt Elias, het byzantijnse baldakijn boven het altaar met zijn ijle broze lijnen, versomberde oosterse ikonen en de lichtere tint van een Venetiaans schilderij. In een zijkapel hebben de paters Dominicanen, aan wie door de Paus vijf jaar geleden de zorg voor het heiligdom werd toevertrouwd, tijdelijk het gebeente ter verering neergelegd. Men waagt een blik door het kijkvenstertje in het houten schrijn.

Voor het eerst sinds zijn kinderjaren wordt de bezoeker weer geconfronteerd met de échte Sint Nicolaas. De resten zijn pover. De beenderen vormen na de reis in de superplie van Grimoaldo en in de ton op het graanschip, geen samenhangend geheel meer. Ontnuchterend? De kern van het kinderGeloof in de échte Sint is misschien wel het geloof in de almacht van de liefde. En dat geloof zou je nog terugvinden in die zijkapel vol blinkende geschenken, waar de biddende pelgrims uit heel Zuid-Italië samendrommen.

Op slot van zaken past een romantische ontsnapping uit Azië heel goed bij de vreemde gewoonten van de Sint. Maar hoe dan ook, het is misschien beter, dat de kinderen niet dit hoekje lezen van de krant. Bari is niet voor niets zo ver van Nederland.

Ieder jaar, van de zevende tot de tiende mei, wordt de heldendaad van Bari's vloot herdacht met grootse feesten. In de avond van de zevende mei trekt een grote historische optocht door de stad, ieder jaar prachtiger uitgerust, en ieder jaar door meer bezoekers gadegeslagen. In de morgen van de achtste mei trekt een processie van honderden schepen en scheepjes de zee op, en wordt het oude schilderij van de heilige vereerd. De zeelieden eren dan hun patroon. Is hij ook als patroon van de zeevarenden zo beroemd geworden in Nederland? Daarover disputeren de geleerde heren nog. Alsook over het probleem, waarom in de Nederlandse kinder-theologie de woonplaats van de Sint naar Spanje was verplaatst. Er zijn er die zeggen: omdat voor dat zeevarend volk Spanje hét land van de goede gaven was. Men zou daar tegen kunnen opwerpen, dat Spanje misschien vaker de rol van concurrent heeft gespeeld, dan die van bron van goede gaven. Zou de reden niet veel meer zijn, dat Spanje tegelijk ver en dichtbij was, meer binnen het voorstellingsbereik dan het verre Bari?

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

71—36 Als Saran met zijn gevolg vertrokken is en de rust weerkeert om de oude hut, begint Cendrach te spreken. — Ik begrijp dat er heel wat dingen zijn, die gij weten wilt. Maar daarvoor is het nodig, dat ik U eerst de voorgeschiedenis van mijn volk vertel. — Lang heel lang geleden, vestigde een koning, die met zijn stam uit het Oosten kwam, zich in dit land. Misschien waren zij wel op zoep naar de Gelukzalige eilanden en meenden die hier gevonden te hebben. Vast staat in ieder geval dat zij een grote kennis bezaten omtrent de geheimen der natuur. Langzamerhand begon het volk zich echter over te geven aan practijken die geheel in strijd waren met de hoge beginselen van de vorsten. De laatste vorst was hierover zo verbolgen dat hij zich, toen hij zijn dood voelde naderen liet inmetselen in zijn paleis, met al zijn schatten en zijn geheime kennis. Zo ontstond Tuaim Mor. Eeuwenlang bleef de plaats van de dodenburcht onbekend, tot ik deze bij toeval ontdekte. Ik vond er de kleitafelen waarin de Ouden hun kennis en wijsheid gegrift hadden en slaagde erin het schrift te ontcijferen. Dit werd bekend bij de andere Druiden en het was de oorzaak van mijn vlucht. Gij weet wat daarna gebeurde, tot ik door de Ierse handelaars ontvoerd werd. Deze wilden mij aan de Druiden verkopen, maar ik wist gelukkig te ontkomen. Op mijn vlucht kwam ik langs deze plaats en Vrouwe Winonah was zo vriendelijk mij onderdak te verlenen. Hij verhaalt nu, dat hij zich voor de tweede maal aan de arbeid zette, om de kleitafelen te vertalen. De parkamenten waarop hij de eerste keer alles had geschreven, waren namelijk door Ragnar, gestolen. „Het ongeluk wilde dat iemand mijn schuilplaats ontdekte. Hadden de Druiden 's mans aanbod aangenomen en hem de prijs betaald die op mijn hoofd gesteld was, ik zou niet meer in leven zijn.

Van enkele eenvoudige lieden met wie Winonah intussen contact gekregen had, vernam zij, dat de Druiden gepoogd hadden de man gevangen te nemen, om hem zonder betaling tot spreken te dwingen.

Hij wist echter te ontvluchten en slaagde er in zwaar gewond over de grens te komen. De man die ik in het Fiatachdorp heb zien begraven! valt de Noorman in. Ik begrijp nu ook, waarom Saran en Monoch er zo op gesteld waren de ingang van de dodenburcht te ontdekken. De eerste wilde het goud benutten om een leger uit te rusten waarmee hij de macht der Druiden kon breken en Monoch hoopte met de geheime kennis die daar te vinden was zijn macht te vergroten. Monoch had nog een reden vervolgde Cendrach — aan het vinden van de ingang was namelijk een voorspelling verbonden.

zie „De Scheepsbouwer".

Het evangelie in de fabriek

(Van een medewerker in Nederland)

Op een knooppunt van wegen te Zwijndrecht staat een groot bord, dat de weg wijst naar een aantal bedrijven van de meest uiteenlopende aard. Er is op dat bord nog enige ruimte vrij, maar lang kan het niet meer duren of er zal er een van groter formaat moeten verrijzen, want de industriële activiteiten rond Zwijndrecht, en trouwens in heel deze hoek van het eiland IJsselmonde, kennen geen grens en dreigen steeds meer het karakter van deze streek te beheersen. Hier, in dit Mekka van de moderne industrie, heeft de Hervormde Kerk besloten te gaan arbeiden midden onder het werkende volk, zó als het leeft en werkt, en zó als de kerk hen het meest werkelijk en vitaal kan ontmoeten. Ook de Hervormde Kerk huldigt dus nu het inzicht, dat juist die mensen die door de aard van hun dagelijkse werkzaamheden door het massificatieverschijnsel dreigen te worden getroffen, in gemakkelijker contact met de krek moeten kunnen komen, liefst helemaal in hun eigen sfeer die daardoor nieuw reliëf kan krijgen. Wij geloven dat de generale synode in dominee J. Ris iemand gevonden heeft die bij uitstek voor deze moeilijke taak geschikt is. Hij is nog jong, 41 jaar, en heeft de opgewekte levenslust, door ervaringen gelouterd, die bij het aanknopen van relaties van zoveel gewicht kan zijn.

Dominee J. Ris

Dat dominee Ris tot dit karwei is uitverkoren is uiteraard geen toevalligheid. In feite is het voorstel van hem zelf uitgegaan, nadat hij eerst in Zwijndrecht zelf en later in Duitsland als „priester-arbeider” al enige tijd had gewerkt en nuttige ondervinding met deze vorm van apostolaat had opgedaan. In Mainz leerde hij vorig jaar ds. Symanowski kennen, een predikant die hem tal van tips en aanwijzingen gaf bij de directe omgang tussen dominee en arbeider. Bovendien heeft dominee Ris niet verzuimd de wisselvallige resultaten te volgen van de katholieke priesters in soortgelijke functies. De eerste protestantse dominee-arbeider komt dus niet onbeslagen ten ijs. Zijn werk zal nog worden vergemakkelijkt door de omstandigheid, dat vele van zijn toekomstige mede-arbeiders tot zijn gemeente behoren en hem dus kennen. De heer Ris zal namelijk in dezelfde buurtschap te werk worden gesteld als waar hij twaalf jaar geleden tot predikant werd benoemd, en wel in Groote Lindt, waarvan 95 pct. der kostwinners in de omringende industrieën werkzaam is. Dominee Ris is van plan om bij elk van de vijf grote bedrijven die Groote Lindt rijk is, enige tijd als ongeschoold arbeider in dienst te treden. Tezamen tellen deze ondernemingen zo'n 2000 werknemers. Hij hoopt dan te bereiken dat hij zich leert in te leven in de wereld van de moderne industrie en dat hij op dit niveau ontmoetingen kan engageren die voor alles menselijk zijn en in deze eenvoud de adequate sfeer kunnen oproepen voor een nieuwe bezinning op het evangelie.

Het gaat om het spontane contact, dat tot stand kan komen als de barriere die langzaamaan de kerk en het dagelijks leven is gaan scheiden, is opgeruimd. Het betreft een experiment met tal van risico's. Maar dominee Ris is vol vertrouwen. „Komt u over drie jaar maar eens terug”, zegt dominee Ris ten afscheid, „dan kan ik u veel meer vertellen.”

Unesco-directeur wil o.m. radar naar EGYPTE zenden voor onderwijsdoeleinden

Parijs. — Dr Luther Evans, de directeur-generaal van de Unesco (VN-organisatie voor onderwijs, wetenschap en cultuur), heeft een besluit van de Unesco verdedigd om elektronische uitrusting, waaronder radar, naar Egypte te zenden als hulp bij de vervanging van onderwijsfaciliteiten, die door de Brits-Franse actie van eind vorig jaar verloren zijn gegaan.

Hij verklaarde op een bijeenkomst van de Unescoraad in Parijs dat het materiaal voor technische opleiding bij het hoger onderwijs bestemd.

De Egyptische vertegenwoordiger in de raad, dr Mohammed Awad, beschuldigde de pers ervan, dat zij probeert druk uit te oefenen op het secretariaat om herziening van het besluit tot hulpverlening, genomen op de Unesco-conferentie van vorig jaar in Nieuw Delhi, tot stand te brengen.

De Britse vertegenwoordiger, Covell, vroeg om meer bijzonderheden over het hulpprogram voor Egypte. Hij zal de kwestie later weer ter sprake brengen als de nadere bijzonderheden hem niet voldoen.

Dr Evans zei toen, dat de raad niet probeert inlichtingen achter te houden. Als de heer Cowell duidelijke vragen stelt zal daar duidelijk op geantwoord worden, zei hij.

Egyptische journalist voerde gesprek met Chroesjtsjof over Molotof

Cairo. — De Egyptische journalist die de vorige week een vraaggesprek met Chroesjtsjef heeft gevoerd schrijft in het Egyptische blad "Al Ahram" dat molotof uit de topregionen van de Sovjet-Unie verwijderd is, omdat hij het niet eens was met Chroesjtsjefs wens een "offensieve" buitenlandse politiek te voeren.

Molotof wilde dat Rusland zich niet in zou laten met het Midden-Oosten terwijl Chroesjtsjef van mening was dat dit "catastrofale" gevolgen zou hebben.

Volgens de Egyptische journalist beschuldigde Chroesjtsjef het standpunt, dat het niet juist was een defensieve politiek te voeren, dat de aanval de beste verdediging is en dat een soepele diplomatie noodzakelijk is. Chroesjtsjef had het besluit genomen hen te steunen die de "Westelijke overheersing" in het Midden-Oosten verwierpen teneinde er zeker van te kunnen zijn dat dit Midden-Oosten geen militaire basis, gericht tegen Rusland, zou worden, aldus de Egyptische journalist.

Elfjarige dichteres in Zweden

Het schijnt, dat nu ook Zweden zijn literaire wonderkind heeft, navolgeling van Minou Drouet uit Frankrijk. Het is een begaafd blond meisje, dat litterair werk van opvallende schoonheid heeft geschreven rond haar tienjarige leeftijd.

De thans 11-jarige Gudrun Jacobsson heeft nu als sinds vier jaren gedichten en sprookjes geschreven en zij zegt zij zelf dan ook, dat zij ze „voor andere kinderen” opschreef, er schijnt geen twijfel over te bestaan, dat haar eerste bundel gedichten „kleine blauwe woordjes”, die nu in Stockholm gepubliceerd is, meer door volwassenen dan door kinderen zal worden gewaardeerd.

Kleine blauwe woordjes bevat twintig gedichten, de meesten niet op rijm. Gudrun heeft verteld, dat zij het rijmen er een paar jaar geleden aan gaf, „omdat rijmen zoveel tijd vraagt”. Het is niet waarschijnlijk, dat men Gudrun van vervalsing zal beschuldigen, van naschrijven van werk, dat door een volwassene zou zijn gedaan — zoals in den beginne van de gedichten van Minou werd gezegd — omdat zij vele van haar gedichten op school in de klas heeft geschreven — zij zit op het ogenblik in Gothenburg in de vierde klas van een lagere school — waarbij zij vaak haar ervaringen en dingen, die zij deed, bij gelegenheid van picnics beschreef en het ook over andere gebeurtenissen heeft, die zij tezamen met haar andere klassegenoten beleefde.

Engeland, Argentinie en Chili vernieuwen Zuidpool-overeenkomst

Londen. — Groot-Britannië, Argentinië en Chili hebben de overeenkomst vernieuwd, welke de scheepvaart in de Zuidpoolwateren nabij de punt van het Zuidamerikaanse vasteland regelt. Deze regeling, welke voor het Poolseizoen geldt, vervangt een reeds acht jaar gehandhaafde overeenkomst tussen de drie landen.

De overeenkomst vermeldt in hoofdzaak, dat de drie landen gedurende de Zuidpool zomer geen oorlogsschepen beneden 60 graden zuiderbreedte zullen zenden.

De reden van deze overeenkomst, welke elk jaar vernieuwd wordt, is om te voorkomen, dat er vijandigheden ontstaan in het gebied, waarover door de drie landen een disputt gevoerd wordt.

TOM POES en de Giegelgak

2848. Toen Tom Poes en heer Bommel op de weg liepen konden ze pas goed zien, hoe snel de groei van de giegelgak was.

Het ellendige gewas had alles overwoekerd. Terwijl heer Ollie zijn lezing in de tuin van de markies hield, hadden de wortels alle plantengroei uitgewroet om plaats voor zichzelf te maken.

In plaats van de fraaie oude eiken was de weg nu omzoomd met de schaterende boomsoort. De gehele natuur was gevuld met hol gelach — en dat was wel in schril contrast met heer Ollie's stemming.

„Ik ben nog nooit zo droevig geweest”, riep hij boven het rumoer uit. „Dit is het einde van een heer van stand, als je begrijpt wat ik bedoel. Ik moet gaan verhuizen. Een eenzaam plekje op een onbewoond eiland is alles wat er voor mij overblijft. Kijk, dat onkruid heeft zelfs mijn fraaie slot bereikt, zie je wel?”

Hij wees op de ingang van Bommelstein, waar de bediende Joost bezig was met het omhakken van de opgeschoten gakbomen.

Toen ze hem bereikt hadden liet de trouwe knecht zijn bijl rusten en staarde zijn werkgever wanhopig aan.

„Het heeft geen zin”, sprak hij. „Wanneer ik er vier omhak, groeien er vijf voor in de plaats, met Uw welnemen. Ik begrijp niet wat hier plaats grijpt. Deze boomsoort is mij onbekend, maar het komt mij voor, dat men van een natuurramp mag spreken, als U mij toestaat. Het is plotseling begonnen. Hedenmiddag om drie uur zag ik de groei naderen uit de richting van Stuipendrecht. Kunt U deze plant determineren, jongeheer?”

„Ja”, zei Tom Poes, „maar ik doe het liever niet. Het is te pijnlijk voor heer Ollie.”

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

33

Het was half vier toen Alice het opgegeven nummer draaide. Het duurde niet lang of een taxi stopte voor de deur. Mevrouw Kielstra nam hartelijk afscheid van haar logé, die op de taxi toeliep en het adres opgaf waarheen zij gebracht wenste te worden.

„Als ik niet beter wist, zou ik denken, dat ik in een gewone taxi zat,” dacht Alice.

De chauffeur sloeg het bordje „vrij” naar beneden en reed weg. Toen de wagen snelheid had gekregen, zei hij:

„In de wagen is een mobilofoon, mevrouw, mocht u een dringende boodschap hebben, dan kan ik u met het bureau verbinden.”

„Dank u zeer chauffeur, ik zal er aan denken,” zei Alice en vertelde hem wat Kielstra haar gevraagd had te zeggen.

De wagen zwaaide de oprijlaan van de villa in en stopte voor het bordes. De gedachten van Alice gingen terug naar de avond, toen ze met hun vieren daar stonden, onbewust van het vreselijke, dat hun boven het hoofd hing.

„U wilt wel wachten? Het zal niet lang duren.”

„Zeker mevrouw, ik wacht wel.”

De neger die in de deuropening stond, kwam op Alice toe.

„Dag Johannes,” begroette zij hem.

„Ikke blij misses weer komen, het stil zijn in huis.”

„Ja, het was afschuwelijk wat er gebeurd is. Zijn meneer en mevrouw thuis?” —

„Ja zijn thuis, ikke u brengen bij hen, zij blij zijn u komen.”

„Hebben zij me dan verwacht?”

„Ikke weten niks.”

Johannes bracht haar naar de salon. Het was niet zonder huivering dat zij de hal doorliep. De messen, zwaarden, maskers hadden nu een andere betekenis voor haar gekregen. De enorme bronzen neger met de opgeheven speer was in zijn houding dreigender dan ooit te voren.

Toen zij de salon binnenstapte zaten de heer en madame Derby in luie stoelen te lezen. Bij haar binnenkomst sprongen zij op, liepen op haar toe met vertoon van werkelijk gemeende hartelijkheid. Het gesprek werd in het Frans gevoerd.

„Oh, wat ben ik blij je te zien,” riep madame uit, beide handen van Alice in de hare nemend. „Wij leven hier als op het duivelseiland. Niemand komt ons meer opzoeken, zij schuwen het huis waarin iemand vermoord is. Onze clubavonden zijn ook al niet doorgegaan. Wij wilden enige dagen wachten totdat allen van de schrik bekomen zijn.”

Derby uitte eveneens zijn vreugde over het bezoek en bracht haar naar een fauteuil waarin zij zich met welbehagen liet zakken.

„Ik zal thee bestellen. Jij blijft toch zeker een tijdje? vroeg madame.

„Ik heb de taxi laten wachten, ik moet nog een paar boodschappen doen.”

„Maar dan sturen wij hem weg,” stelde madame voor, „Ik zal onze auto laten voorkomen.”

„Erg vriendelijk van u madame, maar ik heb de chauffeur opdracht gegeven te wachten. Hij rekent op een verdere rit.”

Madame had echter al gebeld. De neger verscheen.

„Johannes, zeg tegen de chauffeur, dat madame hem niet meer nodig heeft, reken met hem af.”

Alice kon niets zeggen en wachtte af wat er verder gebeuren zou. Toen de neger bij de deur was, riep madame:

„Breng thee.”

„Ja, madame.”

De neger verdween. Alice vroeg zich ongerust af, of de wagen inderdaad zou weggaan, maar madame richtte het woord tot haar.

„Wat een vreselijke avond dát was. Ik moet er nog steeds aan denken en wil je geloven, ik kan er niet van slapen. Nog steeds zie ik die arme Hélène voor me, zoals zij daar op de grond lag met dat mes, dat afschuwelijke mes in haar rug. De arme!

Wij hebben het er samen zo dikwijls over gehad, maar begrijpen niet hoe alles zich heeft toegedragen en hoe dat mes, dat in de hal hing, zijn afschuwelijk werk heeft kunnen doen. Wie, vraag ik me wel duizend keer af, wie kan dát gedaan hebben?”

Derby mengde zich in het gesprek. Hij zag er slecht uit, in tegenstelling tot madame, wier verdriet geen beletsel was geweest om aan haar uiterlijk alle aandacht te besteden.

„Laten we liever over dat alles zwijgen, het helpt niets. De politie moet dat maar uitzoeken. We maken ons onnodig bezorgd. Vertel me maar liever, Alice, hoe het met je gaat, bevallen de kamers je goed?”

Op dat moment kwam Johannes met het theeblad binnen, dat hij op een tafeltje naast Madame zette.

„Chauffeur hij zeggen, hij besteld, hij niet gaan weg.”

„Laat hem barsten,” zei Derby boos. „En donder op jij.”

„Maar man,” zei madame sussend. „wind je toch niet zo op, je bent de laatste dagen ongenietbaar, je maakt je woedend om niets. Je moet het hem maar niet kwalijk nemen, lieve, dat hij zo ruw is, hij meent het niet zo.”

„Ja,” zei Derby berouwvol. „Ik was wat ruw, de zenuwen spelen me zo nu en dan parten en dat ben ik niet gewend. Ik erger me over mezelf. Vertel maar liever hoe je kamers je bevallen.”

„Ik woon daar niet meer,” zei Alice rustig. „Toen na die verschrikkelijke nacht inspecteur Kielstra Van Bevenvoorde en mij thuisbracht, vroeg ik hem even binnen te komen om een kopje thee te drinken. De man had de hele nacht nog niets gehad. We zaten te praten, toen de deur open ging, de juffrouw binnenkwam en op een meer dan onhebbelijke manier begon op te spelen. De inspecteur nam dat niet en zodoende ontstond een hevige woordenwisseling, die daarmee eindigde, dat hij mij verzocht mijn kamer op te zeggen, mijn koffer te pakken en met hem mee te gaan. Ik zou op dat verzoek zeker niet zijn ingegaan, wanneer de rest goed was geweest, maar het eten, enfin, alles was minderwaardig. Toen begon ze opnieuw te schelden. Ze verlangde de huur, waarop de inspecteur haar de huur voor twee maanden betaalde.”

(Wordt vervolgd)

Nieuw licht op Ad[illegible]

(Van een bijzondere medewerker)

Wanneer alles is gezegd en geschreven over het Derde Rijk, dan blijft er nog één raadselachtige, niet te determineren kern over, een soort blinde muur, waarop wij met al onze verklaringen stranden. Dat tartende enigma is de persoonlijkheid van Adolf Hitler. Ondanks de nimmer opdrogende stroom publikaties over de „Führer” en ondanks alle hulpmiddelen, die de moderne geschiedschrijving ten dienste staan, zoals film, geluidsband en stenografische verslagen, moeten wij het aanzien, dat dit sinistere „Reichsoberhaupt” even weinig doorgrond de geschiedenis in gaat als een Philips II, een Torquemada, een Alva of een De Witt. Stromen biografieën en memoires zijn er na de oorlog losgekomen, rijp en groen, pure apologieën en pennevruchten van broodschrijvers, „Ich war Hitlers Schnurrbart”. In Londen is thans een boek verschenen van een 70-jarige man, die in München zijn laatste levensjaren slijt en die ondanks zijn forse gestalte de vertederende bijnaam „Putzi” draagt. Dr. Ernst Hanfstaengl, [illegible] gekomen uit de vermaarde [illegible] door de Engelse publicist Brian Connell [illegible] zijn herinneringen als maatschappelijk cicerone [illegible] tenlands perschef van Hitler te boek te stellen. [illegible] pogingen om Hitler te bevrijden uit zijn provinci[illegible] krompenheid (zelf had hij in Amerika gestudeerd) en hem geschikt te maken voor het Duitse societ[illegible] zijn. jammerlijk mislukt. Zijn pupil ontwikkelde [illegible] steeds meer als de „entfesselte Prolethеus”. Maar [illegible] heeft Hanfstaengl gelegenheid te over gehad om Hitler te observeren, als hij niet poseerde. In „Hitler, the Missing Years” geeft hij een portret van de „Führer” in de jaren twintig dat weliswaar niets oplost, maar dat niemand minder dan prof. Alan Bullock doet schrijven, dat hij zich geen mémoire-werk uit de Nazi-periode herinnert, dat een zo geloofwaardig beeld geeft van Hitler als menselijk wezen.

Misschien is „Putzi” Hanfstaengl wel de enige figuur, die met Hitler in contact is getreden op aanraden van een lid van de Amerikaanse ambassade. Begin november 1922 vroeg kapitein Truman-Smith, die een onderzoek moest instellen naar de politieke toestand in Beieren, aan Hanfstaengl, of hij namens hem een vergadering in München wilde bijwonen, waar een zekere Adolf Hitler het woord zou voeren.

Die avond verscheen Hanfstaengl in de Kindlkeller en hij liet zich Hitler aanwijzen: een man met zware, vetleren schoenen, een slechtzittend pak en een leren vest. Met zijn gesteven witte boord en het zonderlinge snorretje zag hij er niet indrukwekkend uit — hij had kelner in een stationsrestauratie kunnen zijn of zoiets. Maar toen hij eenmaal uitweidde over Versailles, Marxisme en pacifisme, over de Joden en over zijn despotisch geloof in Duitslands toekomstige grootheid, bracht hij de hele zaal, ook Hanfstaengl, in zijn ban.

We krijgen een close-up van Hitler onmiddelijk ná zijn rede: haar en gezicht druipen van het zweet, hij bet zijn hals met de restanten van wat eens een zakdoek is geweest en werpt onderwijl zorglijke blikken naar de talrijke open uitgangen, waardoor de tocht van een koude novemberavond vaart. Zo'n close-up is alleen daarom al zo kostbaar, omdat Hitler zijn optreden later zo regisseerde, dat hij midden onder het „Deutschland, Deutschland über alles”, dat onmiddellijk op zijn rede volgde, de zaal verliet.

„Kijk eens, Hanfstaengl”, zei hij, „het is een enorm werk om een rede goed voor te bereiden. Daarom is het fout, als je na het uitspreken ervan in de zaal blijft rondlummelen. In de eerste plaats bederft het de indruk en bovendien loop je de kans, dat je in een debat gewikkeld raakt en dan kan in een paar minuten worden verknoeid, wat je uren van voorbereiding heeft gekost”.

Hitler, toen nog bescheiden en haast onderdanig, voelde zich blijkbaar aangetrokken tot de welgestelde Hanfstaengl en vooral tot diens eerste vrouw, Helene. Een bijzonder punt in Hanfstaengls voordeel was, dat hij met zijn grote handen piano-vertolkingen van Wagner ten beste kon geven, die door hun onorthodoxe Lisztiaanse accenten Hitler tot in het diepst van zijn ziel schenen te roeren. Verder vertelde hij aan de lopende band moppen, zodat men „Putzi” wel de hofnar van het Derde Rijk heeft genoemd.

De Hanfstaengls ontdekten al spoedig, dat Hitler een enorme zoetekauw was. Hij kreeg nooit genoeg van zijn geliefde Oostenrijkse slagroomtaarten. Hanfstaengl vertelt, dat hij Hitler eens betrapte, toen deze juist een ferme schep poedersuiker stortte in een voortreffelijk glas Gewürztraminer. Hanfstaengl deed alsof hij niets zag en Hitler dronk het mengsel met zichtbare voldoening.

Hanfstaengl is een van de weinigen, die zijn doorgedrongen tot Hitlers armoedige kamers in de Thierschstrasse te München. Daar slofte de toekomstige Führer dan rond op versleten pantoffels, zonder boord en in bretels. „Putzi” heeft de titels opgeschreven van de boeken, die zich op de „representatieve plank” bevonden: Hermann Stegemann en Ludendorff over de Eerste Wereldoorlog, Clausewitz' „Vom Kriege”, Kugler over Frederik de Grote, Houston Stewart Chamberlain over Wagner en onder andere nog „Historische Charakterbilder” van Grube.

Op de lagere planken stonden semi-pornografische werkjes, gehuld in stofomslagen van detective-boeken.

Hanfstaengl is onuitputtelijk in het geven van kleine bijzonderheden over Hitler. Hij vertelt, dat hij een hekel had aan paarden en dat hij later ook om die reden alle Duitse cavaleriedivisies afschafte. Hitler bezat onvermoede kwaliteiten als imitator, met een scherp gevoel voor het belachelijke. Soms vergastte hij zijn intimi op een soort één-mans-symposion, waarbij hij allerlei politieke redenaars tot in de perfectie nabootste. Veel van zijn inspiratie deed hij op in de bioscoop. „Fredericus Rex” met Otto Gebühr in de hoofdrol en „King Kong” vond hij in die dagen prachtig.

Na de mislukte putsch in München werd Hitler gearresteerd in de villa van de Hanfstaengls te Uffing. Hij belandde uiteindelijk in de gevangenis van Landsberg, waar hij niet een cel, maar enkele gerieflijke appartementen deelde met Hess. Het leek er wel een delicatessenzaak. Uit heel Duitsland kwamen geschenken binnen: geld, bloemen, fruit en vooral veel zoetigheid. De kasten en tafels waren beladen met chocolade, pralines, fondant, gebakjes, zuurtjes en wat niet al. In zo'n omgeving kwam „Mein Kampf” tot stand.

Hanfstaengl kreeg ook volop gelegenheid de medewerkers van Hitler te observeren. In de eerste plaats Hess. Net als Rosenberg had Hess — „mein Rudi, mein Hesserl”, zoals Hitler hem de eerste tijd na zijn vrijlating noemde — de gewoonte door zijn tanden te fluiten. Bovendien placht hij echter verbijsterende toeren uit te halen met zijn stoel: hij ging er achterstevoren op zitten, wipte er mee heen en weer, balanceerde op één poot of nam plaats op de rugleuning.

Dan was er de diabolische kleine doctor, Josef Göbbels, de Mahatma Propagandi, die Hanfstaengl eens liet zien, hoe hij met zijn goede voet de Hitlergroet kon brengen en met zijn misvormde voet de communistische. „De man was niet alleen schizofreen, maar ook nog schizopedisch”.

Hermann Göring herstelde zijn door de putsch geschonden fortuin door de vertegenwoordiging van een Zweedse parachutefabriek op zich te nemen. „De enige vent in de Luftwaffe, die door middel van een parachute omhoog is gekomen”.

Funk, die aanvankelijk uitsluitend tot taak had Hitler 's morgens op de hoogte te brengen van het voornaamste wereldnieuws, was doorlopend dronken. Het zat in de familie. Zijn oom, de vermaarde concertpianist Alfred Reisenauer beklom van tijd tot tijd stomdronken het podium. Als Funk tipsy was, bleek dat uit het stereotiepe antwoord, dat hij gaf, als Hitler nadere bijzonderheden over een bepaalde kwestie vroeg: „Mein Führer, das ist wohl nicht spruchreif”.

Hanfstaengl behoorde tot degenen, die een waakzaam oog hebben laten gaan over de drukproeven van de eerste editie van „Mein Kampf”. Hij wiedde er zoveel mogelijk de adjectieven „furchtbar” en „ungeheuer” uit en ook veranderde hij op pagina 22 de volzin „mit mir besas das Schicksal in dieser Hinsicht Erbarmen” in „mit mir hatte das Schicksal enz”. Over de talloze andere stijlblunders (o.a. „die harte Faust des Schicksals, die mir das Auge öffnete”) spreekt „Putzi” niet.

Op tal van spannende momenten in de geschiedenis van het Derde Rijk was Hanfstaengl bij de hand. Ten tijde van de moord op Dollfuss, toen Mussolini divisies samentrok aan de Brenner, zag en hoorde hij, hoe Hitler en Göring elkaar om de oren sloegen met citaten van Frederik de Grote en Clausewitz.

De sfeer rond het overlijden van president Hindenburg tekent hij door het verhaal van Hitlers lijffotograaf Heinrich Hoffmann, die al zijn invloed aanwendde om de andere fotografen buiten de deur te houden en die later zijn eigen foto's tegen exorbitante prijzen van de hand deed.

Hanfstaengl deelt ons mee, dat Hitler de orator bij uitstek, een geheime bewondering koesterde voor Pericles, over wie hij bij Grube het nodige had gevonden. De uiteindelijke verklaring voor Hitlers ondoorgrondelijkheid zoekt „Putzi” in het feit, dat deze Germaanse namaak-Pericles er geen Aspasia op na hield.

Het is verbluffend, hoeveel vrouwen er in het leven van Hitler zijn geweest: moederlijke typen als Frau Bechstein, Elisabeth Büchner, Carola Hoffmann en Winnifred Wagner, het tragische protégé'tje Geli Raubal, Henny Hoffmann (die later met Baldur von Schirach is getrouwd) en Leny Riefenstahl, die door de Göbbels werd gepousseerd.

Maar bij geen enkele vrouw, ook niet bij Eva Braun, kon Hitler het verder brengen dan tot een aannemelijke imitatie van een soort kalverliefde. In het boek van Hanfstaengl treffen we de „Führer” herhaaldelijk aan, liggend op zijn knieën en zich nu weer van de ene, dan weer van de andere vrouw de toegewijde slaaf noemend. Zelfs Helene Hanfstaengl smaakte dit bizarre genoegen. Maar in laatste instantie was op Hitler van toepassing de regel uit Hans Sachs: „ein Glühwurm fand sein Weibchen nicht, das hat den Schaden angericht”.

Hanfstaengl, die wij tot dusver alleen kenden uit de mémoires van Churchill, omdat hij eens, als toegewijd adept van het nationaal-socialisme, vergeefs heeft getracht Hitler tot een ontmoeting met Sir Winston te brengen, geeft deze treffende beschrijvingen van het raadsel, dat Hitler heette:

„Zijn kenmerken waren die van een medium, dat absorbeerde en door inductie en osmose uiting gaf aan de angsten, ambities en emoties van de hele Duitse natie. Geen enkel aspect van zijn temperament was voldoende ontwikkeld om er op de lange duur gebruik van te kunnen maken als middel tot beïnvloeding van zijn geest. Hij kon uren achtereen luieren als een krokodil, die sluimert in het slik van de Nijl of als een spin in het centrum van zijn web. Dan beet hij op zijn nagels, keek verveeld om zich heen en floot soms. Zodra zich een belangwekkend iemand bij hem voegde — en er was niemand, die hem althans voor een tijdje niet belangwekkend voorkwam — dan kon je als het ware zien, dat zijn inwendige apparatuur in werking werd gesteld. Onmiddellijk was het, alsof hij de klanken van een asdic-apparaat begon uit te zenden en binnen de kortste tijd had hij een duidelijk beeld van het ego en van de geheime verlangens en emoties van zijn partner. Dan ging de slinger van de conversatie steeds vlugger heen en weer en de persoon in kwestie kwam volledig onder de indruk, dat er in Hitler onmetelijke diepten van sympathie en begrip rustten. Hij had meer overredingskracht dan welke vrouw of man, die ik ooit heb ontmoet en het was bijna onmogelijk door hem niet overmeesterd te worden”.

Deze laatste wending getuigt van het apologetische karakter, dat ook dit boek niet vreemd is. De apologie is echter geen hoofdzaak; waarschijnlijk alleen al daarom niet, omdat Hanfstaengl in 1937 met het regime heeft gebroken.

x) „Hitler, the Missing Years” door Ernst („Putzi”) Hanfstaengl (1957 Eyre & Spottiswoode, London, 30 sh.)

Wie is Ernst Hanfstaengl?

Dr. Ernst Hanfstaengl, die men hier in vol nazi-ornaat ziet, is een merkwaardige mengeling van Duitse en Angelsaksische cultuur, een vrolijke ex travert met ongelooflijk veel relaties. Behalve in Müchen en Wenen heeft hij gestudeerd aan de Harvard-universiteit in Amerika. Hij is zelf voor de helft Amerikaan. Zijn moeder was een Sedgwick-Heine. Zijn ongeluk was, dat aristocratische staatsopvattingen hem parten speelden. Voortdurend lag hij in zwijm voor de „juiste families” met de „onberispelijke stambomen”. Als Hitler aan een dergelijk milieu kon worden aangepast, dan was er geen kwaad te duchten, zo meende hij. Samen met prins August Wilhelm van Pruisen („Auwi”) liet hij zich inschrijven als lid van de N.S.D.A.P. In de loop der jaren stak hij zijn ontnuchtering over de gang van zaken niet onder stoelen of banken en in 1937 beleefde hij een avontuur, dat veel weg had van een poging hem uit de weg te ruimen. Op dat ogenblik besloot hij te breken met het regime en via Zwitserland week hij uit naar Engeland. De Tweede Wereldoorlog heeft hij doorgebracht in Engelse en Canadese interneringskampen. Op het laatst heeft hij nog even gefungeerd als adviseur van de Amerikaanse psychologische oorlogsvoering en propaganda. Zijn boek heeft hij opgedragen aan Oswald Spengler.....

Nieuws in het kort

Boedapest. — Janos Gosztonyi, lid van het nationale theater van Boedapest, heeft een toneelstuk over het leven van Rembrandt geschreven, aldus meldt het Hongaarse blad „Elet es Irodalom” („leven en literatuur”). Het stuk zal waarschijnlijk in januari a.s. in het nationale theater voor het eerst worden opgevoerd.

Doboj. — De rechtbank van Doboj in Bosnië (Zuid-Slavië) heeft drie katholieke priesters veroordeeld tot gevangenisstraf wegens het verspreiden van tegen de regering gerichten geschriften en het houden van propagandatoespraken. Een van de geestelijken kreeg vijf jaar, de tweede drie jaar en de derde een jaar gevangenisstraf.

Buenos Aires. - De Argentijnse minister van binnenlandse zaken heeft woensdag bekendgemaakt, dat er op 23 februari 1958 algemene verkiezingen zullen worden gehouden.

Stockholm. - Op een werf te Malmoe is het motortankschip World Spirit van 40.500 dwt, bestemd voor de reder Stavros Niarchos, van stapel gelopen. Het is een zusterschip van de World Splendour.

Spokane. - Een gewapende man heeft de bloedtransfusiedienst te Spokane, in de Amerikaanse staat Washington, beroofd van de gehele voorraad bloed van een bepaalde bloedgroep en tegelijk vier apparaten voor transfusie meegenomen.

Genua. — Door het neerstorten van een geweldig rotsblok van 5 ton zijn 3 Italianen nabij Bellinzona gedood en tenminste 5 gewond. Zij waren aan het werk aan een Zwitsers hydro-elektrisch projekt.

Mr. KWARTSZ nam in laatste door hem gepresideerde raadsvergadering geen afscheid!

Oranjestad. — De dezer dagen gehouden openbare vergadering van de Arubaanse eilandraad had slechts een agendapunt, n.l. het brengen van de rentevoet voor de 4.5 miljoens obligatielening van 3.5. op 4% en de afhandeling hiervan nam slechts tien minuten in beslag. De heren Eman en Merleman resp. van A.V.P. en UNA brachten naar voren tegen het ontwerp te zijn, waarna het zonder hoofdelijke stemming werd goedgekeurd met aantekening dat de oppositiefrakties tegen waren.

Gedeputeerde Henriquez sprak er bij de goedkeuring zijn voldoening over uit, dat de financiering voor het grote waterprojekt, thans een feit is geworden. Enkelen meenden dat dit grote plan niet te verwezenlijken viel voor Aruba, maar de feiten hebben anders geleerd. Voor de obligatielening bestaat grote belangstelling en ondanks de felle kritiek van bepaalde zijden is het eilandbestuur, dank zij de medewerking van de overgrote meerderheid van de Raadleden er in geslaagd dit alles tot een goed einde te brengen. De schuldenlast welke door dit en andere welvaartsprojekten voor de Arubaanse bevolking ontstaat is niet te zwaar en in vergelijking met die van nederlandse gemeenten van te vergelijken omvang en importantie nog altijd niet groot.

Wie verwacht had dat na afhandeling van dit agendapunt nog een afscheid zou plaats vinden tussen Raad en voorzitter mr. L. C. Kwartsz die voor de laatste maal als voorzitter optrad, kwam bedrogen uit. De heer Kwartsz sloot de vergadering en verliet overhaast de zaal.

Zaterdagmorgen om twaalf uur, aldus berichtte ons de Voorlichtingsdienst, werd in overeenstemming met de vigerende bepalingen en in aanwezigheid van de Eilandssecretaris, de heer A. J. M. Poppe het bestuur over het eiland door mr. L. C. Kwartsz aan de wnd. Gezaghebber, gedeputeerde Porfirio Croes officieel overgedragen.

Basiruti hield geslaagde Trolley vistournooi

Oranjestad. — Voor het eerste trolley-vistournooi, georganiseerd door de watersportafdeling van club Basiruti bestond flinke belangstelling. De wedstrijden werden georganiseerd door de heren C. Heemskerk en E. de Cuba.

Omstreeks vijf uur in de morgen vond voor Bali de start plaats, waarna een twintigtal boten de vissers vervoerde.

Om elf uur werd de rijke buit bij Basiruti aan de jurileden, de heren te Winkel, B. W. Roeloffs Valk en Kessel gekeurd.

De grootste vis werd binnengebracht door de heer Oduber van Rock & Roll, die daarmee beslag legde op de eerste prijs. De tweede prijs ging naar de heer Wizh van Viking.

De Viking van de heer Donny de ... bracht de meeste vissen binnen.

Clubsecretaris Jos van der Schoot reikte de prijzen uit en kondigde tevens aan, dat op 28 december een wedstrijd in speervissen wordt gehouden en in januari een tweede trolleyvistournooi.

Lago betaaldag vervroegd

Oranjestad. — In overleg met de L.E.C., is door de Lago direktie besloten de laatste betaaldag van voor de Kerst een dag te vervroegen en te doen plaatsvinden op 23 december.

Verkeersongeval in Bernhardstraat

Oranjestad. — In de Bernhardstraat te Sint Nicolaas, ter hoogte van de Christelijke school vond een autobotsing plaats, veroorzaakt door het niet verlenen door een der bestuurders van de voorgeschreven voorrang. Er deden zich geen persoonlijke ongevallen voor, maar de materiele schade was zeer aanzienlijk.

Verkiezingen voor L.E.C.

Oranjestad. — De voorverkiezingen voor de LEC, tot het aanwijzen van candidaten vinden plaats op 4 en 5 december.

De zeeleeuw bezoekt Aruba

Oranjestad. — H.M. onderzeeboot "Zeeleeuw" brengt van 6 tot en met 9 december en op 3 december enkele niet- officiele bezoeken aan Aruba. Ondanks dat zullen er voor de opvarenden toch enkele uitstapjes zijn en worden door de Ver. Onze Vloot gratis toegangsbewijzen voor de bioscopen uitgegeven.

Een officiële ontvangst van beide in ons rijksdeel vertoevende onderzeeboten volgt in januari. Dan zullen de grote feesten en rondritten worden gehouden. Een bezoek van een onderzeeboot aan Aruba is nog altijd een bijzonder gebeuren. Vergissen wij ons niet, dan was het laatste bezoek op dit gebied, dat van de duitse onderzeeboot, die de haven niet binnenliep, maar wel van zich liet spreken. Zeeleeuw en Walrus zijn meer welkome gasten...

Trekking loterij kinderkerstviering

Oranjestad. — Uitgaande van het jeugdwerk van de St. Tharciciusschool vond een tweetal loterijen plaats, waarvan de opbrengst bestemd is voor de kerstviering door de jeugd.

Voor de blauwe kaartjes vielen de prijzen op 2203 (een radio) en 2474 (een fiets). Voor de witte kaartjes op 5332 (een gasstoof) en 2503 (een fiets). De prijzen kunnen worden afgehaald bij het St. Tharciciuscollege.

Sinterklaas programma van Voz di Aruba

Oranjestad. — Door het Radiostation Voz di Aruba zal ter gelegenheid van het Sinterklaasfeest op vrijdag a.s. een Sinterklaas Suprise programma worden uitgezonden, hetgeen des avonds om negen uur begint. Dankzij de medewerking van zeer vele handelaren zal aan een luisteraar in ieder district een geschenk worden aangeboden. Om echter aan deze Suprise programma te kunnen deelnemen moet men vrijdagavond afstemmen op Voz di Aruba. Op originele wijze zal Sinterklaas via Voz di Aruba geschenken uitdelen.

Formosa. — Het hoofdkwartier van de Chinese nationalistische luchtmacht heeft bekendgemaakt, dat boven acht Chinese provincies vijf miljoen vlugschriften en honderdduizend foto's van president Tsjiang-Kai-Tsjek zijn uitgeworpen.

Voor de rechter

Oranjestad. — Voor het gerecht in eerste aanleg dienden een drietal mishandelingszaken. — In het eerste geval was sprake van een recidivist, die dit keer de bril van zijn tegenstander van de neus had geslagen. De eis was f. 100.— boete, subs. 1 maand hechtenis, en 1 maand voorwaardelijk met 'n proeftijd van drie jaren. Na pleidooi, maakt de rechter er dan van f. 80 boete en 1 maand voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren....

In het tweede geval betrof het een 26 jarige arbeider, die zijn tegenstander zodanig met de vuist trof, dat vier snijtanden los kwamen te staan, het slachtoffer voorts een gezwollen onderlip opliep en enkele snijwondjes....

Een lastig man, aldus de officier, die er dit keer niet met een boete mag afkomen. De eis: 1 maand, waarvan drie weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren en geen aftrek voor de tien dagen die in voorarrest werden doorgebracht. In het pleidooi wordt naar voren gebracht dat verdachte een blanco strafregister heeft, zich het voorarrest wel aantrekt en te zorgen heeft voor zijn gezin.

De rechter vonnist met een voorwaardelijke straf van een maand, met een proeftijd van drie jaar en de bepaling dat civiele vordering van f. 148.20 wordt voldaan. Verdachte zegt dit gaarne toe....

e derde verdachte is een ambtenaar, die misbruik schijnt te hebben gemaakt van zijn positie van controleur bij Sociale zaken. Terwijl de man onder invloed was en buiten dienst, mishandelde hij een kleermaker, die naar zijn mening in overtreding van de arbeidswet was. De ambtenaar had onder meer tegen de kleermaker verklaard, dat hij (de ambtnaar) alle macht op Aruba heeft. De officier acht het een ergerlijk zaakje. De eis is daarom drie dagen gevangenisstraf, onvoorwaardelijk.

De rechter vonnist verdachte dan tot f. 100.— boete, subs. 40 dagen en drie weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren....

De filmtruck

Oranjestad. — Door de filmtruck van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba zullen deze week filmvoorstellingen worden gegeven op de navolgende data en plaatsen: Vandaag, Maandag, 2 dec. 1957 Noord, plein politiewacht; woensdag, 4 december 1957 Kalabas; vrijdag, 6 december 1957 Tanki Leendert, terrein Tropical Country Club, Alle voorstellingen beginnen om 7.30 uur en duren ongeveer een uur.

Pauselijke breve over eeuwfeest van Lourdes

In een apostolisch constitutie, „Primo exacto saeculo", die dezer dagen is gepubliceerd, heeft Paus Pius XII een jubileum-aflaat afgekondigd, welke wordt verleend aan de pelgrims, die zich gedurende het jaar, waarin het eeuwfeest van de verschijningen van de H. Maagd te Lourdes wordt gevierd, naar het genadeoord begeven.

Het eeuwfeest begint op 11 februari 1958 en eindigt op dezelfde datum van het daaropvolgende jaar, 11 februari 1959. De aflaat kan in die periode slechts eenmaal verdiend worden en op voorwaarde, dat de pelgrim op de dag zijner keuze naar behoren boete doet, te communie gaat en volgens de intenties van de Paus bidt. Deze intenties zijn: de terugkeer van de dwalenden tot de waarheid des geloofs, de bekering van de zondaars, de verdere vooruitgang der goeden op de weg der christelijke volmaaktheid, het herstel en de bevestiging van de eensgezindheid en de vrede onder de mensen en de volkeren en tenslotte de vrijheid der kerk in de gehele wereld.

In de constitutie, die gedagtekend is 1 november 1957, het feest van Allerheiligen, geeft de H. Vader allereerst uitdrukking aan zijn verlangen, dat het komende eeuwfeest op waardige wijze door de gelovigen over de gehele wereld wordt gevierd.

Na gewezen te hebben op de verschillende plechtigheden, die op het ogenblik ter opluistering van het eeuwfeest in voorbereiding zijn, spoort de Paus in het bijzonder aan tot veelvuldige boetedoening en H. Communie, benevens het bijwonen van de H. Mis als meest heilzaam voor de Christenen en aangenaam aan de Moeder Gods."

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Vijf en vijftig cuadros met de zes winnende paarden

Jockey „Negro" Cruz zegeviert met Cucarachero en Salitral

Het is de favorieten gistermiddag gelukt om in 4 van de 6 races hun superioriteit op hun „niet-favorieten"-broeders te tonen. De „mercado libre", die door vele cinco-y-seis-liefhebbers verwacht werd, is uitgebleven. 55 Cuadros met de 6 winnende paarden werden gevonden bij de telling van gisteravond en deze zijn elk 15.312 bolivars waard! Verder waren er 1400 cuadros met vijf paarden; deze krijgen het bedrag van 400 bolivars.

Direkt na de primera valida werd een ware strijd tussen de paarden Carrot King, Suiñandi, Himalayo en Briqueta ontbonden. Deze paarden, die nl. als eerst, tweede, derde en vierde achter elkaar draafden, hadden helemaal niet in gaten, dat **ABRANTES** hun op de hielen zat.

Berijder Cecilio Garcia, berijder van laatstgenoemd paard, wachtte zijn kans schoon, voor een goede eindspurt. Deze kans kreeg hij 25 meter voor de finishlijn; hij gaf zijn paard de sporen en die stoof als een rocket over de eindstreep. Tweede werd Suiñandi; derde Himalayo en vierde Briqueta.

Cute Lord met jockey J. Lopez, maakte in de segunda valida van zijn goede startplaats gretig gebruik om direkt na het beginsignaal de kopdraver te worden. Deze positie werd hem op 600 meters voor de eindstreep door Palo Grande ontnomen. Het kon laatstgenoemd paard ook niet gelukken, om met de viktorie te gaan strijken, aangezien **GUITARRERO** met „mano de tigre" Bustamante, hem aan de eindspurt kansloos versloeg. Tweede werd Petroleo; derde Palo Grande en vierde Cute Lord.

Er werd een gelijkopgaande strijd geleverd in de tercera valida, toen alle paarden, op Clavileño na, aan het beginselsignaal de eerste plaats zochten te bezetten. Impar was de eerste, die zich uit het peleton los maakte, om de zo begeerde plaats te bezetten. Het was niet van lange duur, aangezien Buda van llave tres (onze „fija" hem die positie ontfutselde. Buda op zijn beurt verloor het van **CUCARACHERO** met jockey „Negro" Cruz, die eerst na een spannend duel met Buda als overwinnaar uit de bus stapte. Tweede (vanzelfsprekend) Buda; derde Impar en vierde Chisgo. Poder, waarop wij zo gerekend hadden, werd nr 6.

DESTELLO met jockey Walter Carrión, die de vorige week op zo'n briljante wijze in de sexta valida zegevierde, klopte nu in de cuarta valida met een halve paard-lengte zijn mede-strijders. Tweede in deze vierde race werd Chuflay; derde Arreglo en vierde Gales.

„Es un buen jinete", prees het publiek „Negro" Cruz in de quinta valida, toen hij met **SALITRAL** aan de eindspurt Maringo, dat 50 meter voor de finishlijn 1½ paard-lengte voorstond, toch versloeg. Derde en vierde werden Furibunda en Ann Hathaway van llave ocho.

Het heeft Sea King met jockey Nicolas Casique, onze „batacazo", niet mogen gelukken met de viktorie in de sexta valida te gaan strijken. Dit paard (met jockey), dat pas aan de „homestrech" zich ging inspannen, verloor het van **TENSO** met jockey V. Ortaz. Tweede van deze laatste race werd Cote D'ivoire en derde Sea King en vierde Leones.

Jeugdwerk „De Schelp" hield tentoonstelling

Emmastad. — Zaterdagmiddag hield het jeugdwerk „De Schelp" haar jaarlijkse tentoonstelling van de producten die in het afgelopen jaar uit de vaardige vingers van de CPIM jeugd onder deskundig toezicht van een aantal leidsters en leiders te voorschijn zijn getoverd.

Het wordt maar al te dikwijls gezegd, dat de jeugd op ons eiland weinig vertier heeft en daardoor komt tot vandalisme. Als dat zo is, dan geldt dit toch niet voor de jeugd, die elke week trouw een uurtje figuurzaagt, rietvlecht, leer bewerkt of wat er dan nog meer voor handenarbeid cursussen worden gegeven. Het is niet alleen dit wekelijkse uurtje, maar ook de animo die gekweekt wordt om dit werk thuis voort te zetten en zodoende de kinderen uit de buurt van andere jonge deugnieten houdt. Eens per jaar verschijnt het jeugdwerk „De Schelp" voor het voetlicht en het is verheugend, dat vele ouders en andere belangstellenden blijk gaven van hun waardering en medeleven voor het resultaat van een jaar handenarbeid. Dit jaar was de belangstelling overweldigend en van half vijf tot half negen vulden velen de grote zaal van Societeit Asiento. Een commissie bestaande uit de dames Engels en Meerburg en de heer Grootens beoordeelden het werk en kenden vele prijzen toe; waartoe de werkstukjes verdeeld waren naar leeftijdgroepen. Ondanks een flink aantal donateurs zouden de geldmiddelen niet toereikend zijn om voldoende materiaal en gereedschap aan te kopen voor de vele honderden kinderen die van dit jeugdwerk lid zijn. Daarom was er een grote verloting georganiseerd met als hoofdprijs een prachtige kano en nog enkele andere waardevolle prijzen. Ook werd een verkoop gehouden van werkstukken gemaakt door enkele groepen dames op het gebied

(Vervolg naar pag. 6)

Simon Bolivar-huis

(Vervolg van pag. 1)

Bolivar en Pedro Luis Brion. Gedurende een groot gedeelte van de vrijheidsstrijd trokken beiden tezamen op en werden daardoor grote vrienden.

Zijn aandacht op de tegenwoordige tijd richtend, zeide spreker, dat de tegenwoordige welvaart van de Nederlandse Antillen niet zou kunnen bestaan zonder het buurland Venezuela.

Om al deze redenen was het besluit genomen de Venezolaanse regering een huis aan te bieden, toegewijd aan de herinnering van Simon Bolivar en bestemd om de officiële zetel te worden voor de Venezolaanse consul-generaal.

De heer Jonckheer vroeg vervolgens een applaus voor allen, die aan de tot standkoming van dit gebouw hadden medegewerkt. Hij droeg tenslotte het „Simon Bolivarhuis" officieel aan de regering van Venezuela over en verzocht notaris Boesveld de overdrachtsakte voor te lezen, welke vervolgens door minister Yrausquin in het bijzijn van de getuigen R. J. Isa, voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen en spreker zelf, werd getekend.

Sleutels overgedragen

Te voren had architekt Ben Smit de sleutels van het gebouw aan minister Yrausquin overhandigd. Deze laatste reikte de sleutels nu na een korte toespraak aan de heer Bermudez over.

Twee padvinders streken vervolgens de Nederlandse vlag, terwijl de heer Bermudez de Venezolaanse vlag hees, en de eerste strophen van het Venezolaanse en Nederlandse volkslied werden gespeeld.

De heer Don Regulo Fermin Bermudez hield hierna een toespraak, die wij wegens het late uur niet meer kunnen afdrukken, doch waarop wij morgen terugkomen.

Ten slotte vond nog een betekenisvolle plechtigheid plaats.

In veldtenue

De heer R. J. Isa, voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen, onthulde het grote wandtapijt van de Nederlandse kunstenaar Elenbaas te Rotterdam, dat in de grote salon was aangebracht en de figuren van Bolivar en Brion uitbeeldt. De her Isa wees er daarbij op, dat de kunstenaars geneigd zijn, datgene wat hun liefde heeft, schoner en met meer fantasie uit te beelden, dan de werkelijkheid is. Daardoor ontstaat een illusie, die de waarheid en de geschiedenis afbreuk doet. Zo worden Bolivar en Brion vaak in gala-kledij afgebeeld, terwijl het toch aan te nemen is, dat beiden gedurende de jaren van hun vrijheidsstrijd nauwelijks in de gelegenheid waren een gala-kostuum te dragen. Bolivar bijvoorbeeld leverde niet minder dan 472 gevechten en Brion deed weinig voor hem onder. Om deze reden dan ook heeft de Nederlandse kunstenaar Elenbaas de beide helden afgebeeld in de kleding, die zij in werkelijkheid steeds gedragen hebben, en heeft hij gebroken met de illusie, die beiden alleen maar in gala-kledij wil tonen.

Het nieuwe clubgebouw van Centro Social Venezuela op Marie Pompoen, dat zondagochtend plechtig in gebruik werd genomen in aanwezigheid van een groot aantal autoriteiten.

Nederlaag van ADO brengt spanning in ere-divisie terug

LEEUWARDEN leider in Eerste Divisie B

Zoals wel te voorzien was, heeft ADO aan de Bossche Poort te Maastricht een zeer zware wedstrijd gehad en de Hagenaars konden geen winst boeken, zelfs niet de halve winst. Nog hebben de leiders één winstpunt voorsprong op Ajax en Sportclub Enschede, maar het zou wel eens heel moeilijk kunnen worden voor de leiders hun kostbare plaats te behouden. Zondag a.s. brengt al de grote beslissing, want dan wordt te Den Haag op het ADO-terrein de wedstrijd gespeeld ADO-SPORTCLUB ENSCHEDE. En wat dat betekent, dat ziet U wel uit de ranglijst. Ajax, de Landskampioenen, en Sportclub Enschede hebben nu nog maar één winstpunt minder, zodat verlies van de leiders direct al verlies van de eerste plaats kan betekenen. Het programma voor a.s. zondag is van groot belang voor de bezetting van de hoogste plaats in de Nederlandse voetbalwereld. ADO-Sportclub Enschede en Sparta-Ajax, welke laatste wedstrijd de Amsterdammers lang nog niet hebben gewonnen.

Er zijn dus vele mogelijkheden. ADO kan door een zege of zelfs door een gelijkspel deze plaats behouden, Enschede daarentegen kan door winst, alsmede eventuele puntenverlies van Ajax leider worden, enfin, wij zullen maar rustig afwachten, maar spannend is het wel. Inmiddels behaalde MVV dus een resultaat, waar het trots op kan zijn. Dat zal wel een vreugde daar geweest zijn in

Maastricht: MVV gewonnen!
Sportclub Enschede behaalde een benauwde 3-2 zege; Blauw Wit heeft hard gevochten voor een beter resultaat en met grote moeite kon de thuisclub de volle winst binnen halen. Zeer mooi werk deed Sparta door te Eindhoven in het Philips-Sportpark het wegens zijn sterke aanval zo gevreesde PSV een kostbaar winstpunt af te snoepen. Ajax begint schijnbaar weer aan een record: vorig jaar behaalden de Amsterdammers een heel stel 1-0 overwinningen en nu zijn de Ajaxieden hiermede naar het schijnt weer begonnen: GVAV, Wismuth en nu DOS. De achterhoede van Ajax is zeer sterk, hieraan heeft Ajax o.a. de beide overwinningen in de achtste ronde om de Europa-cup te danken. NAC deed eindelijk weer eens goed werk. Dit zal de Bredanaars weer wat moed geven, want de resultaten van de laatste maanden waren diep treurig: de ene nederlaag na de andere. Te Venlo konden zij een 3-3 gelijkspel behalen tegen VVV'03. Feyenoord voldeed ten volle aan de verwachtingen en zond AMSTERDAM, dat weer een moeilijke tijd doormaakt — schotloze voorhoede — met een 1-3 nederlaag naar de Hoofdstad terug.

Fortuna '54 deed ook al weer van zich spreken. De grote derby van de Mijnstreek tussen Rapid J.C. en Fortuna '54 eindigde in een overwinning voor de ploeg uit Geleen. Fortuna '54 heeft een eervolle uitnodiging ontvangen uit België. In januari a.s. gaan de Fortunezen een oefenwedstrijd spelen tegen het nationale Belgische Elftal.

Tot slot verloor Elinkwijk op eigen terrein van GVAV, dat dit jaar een goed seizoen schijnt te hebben en niet veel voelt voor de laatste plaatsen. De Groningers spelen een technisch behoorlijk verzorgd spel en hebben, en dat is belangrijk, een enorm enthousiasme.

Voor Elinkwijk echter zien wij de toekomst niet zo rooskleurig in.

Voor zondag a.s. staat op het programma:

MVV — Rapid J.C., **ADO — Sportclub Enschede**, Blauw Wit — PSV, **Sparta — Ajax**, DOS — Elinkwijk, GVAV — VVV'03, NAC — NOAD, BVV — Feyenoord, Amsterdam — Fortuna '54.

De ranglijst van de Ere-Divisie, bijgewerkt tot en met heden, luidt als volgt: (tussen haakjes de plaats van de ranglijst van vorige week).

(1)	ADO	14	20	40-22
(2)	AJAX	14	19	28-14
(3)	Sp. Enschede	14	19	30-18
(4)	Rapid J.C.	14	17	29-22
(5)	DOS	14	17	27-24
(6)	MVV	14	16	31-20
(7)	PSV	14	15	32-28
(9)	GVAV	14	15	27-25
(10)	Feyenoord	14	15	37-35
(8)	Sparta	14	15	27-28
(12)	Fortuna '54	14	14	21-23
(11)	VVV'03	14	13	25-22
(13)	BVV	13	10	27-36
(15)	NOAD	13	10	17-31
(14)	Amsterdam	14	10	18-28
(16)	Blauw Wit	14	9	20-25
(17)	NAC	14	9	20-36
(18)	Elinkwijk	14	7	16-35

EERSTE DIVISIE A: De Graafschap heeft zich hersteld van de nederlaag tegen VSV en boekte nu op eigen terrein een 3-1 zege op RBC. De leiders kregen bovendien nog een mooie Sinterklaas-surprise, doordat de grote concurrent HVC te Rotterdam op Woudensteijn een 0-3 nederlaag te incasseren kreeg. Intussen begint Excelsior de leiders ook al te bedreigen. Willem II struikelde niet en bracht AGOVV een gedecideerde 3-0 nederlaag toe. Volendam deed ook al goed werk door het lang niet zwakke VSV met 3-1 te verslaan. Momenteel echter blijft DFC nog de ernstigste concurrent van De Graafschap en de Dordtenaren zullen wel met grote spanning de uitslag van de a.s. zondag te spelen wedstrijd **De Graafschap — Willem II** tegemoet zien. Dat belooft dus een top-match te worden.

De leiding hebben nu:

De Graafschap	12	18	30-17
DFC	12	17	33-17
Willem II	11	15	31-19
HVC	12	15	24-14
Excelsior	12	15	19-13

EERSTE DIVISIE B: Leeuwarden heeft nu de leiding, dat is het grote nieuws voor de Friezen van deze zege kunnen brengen in Sittardia. zondag. SHS heeft het niet tot een zege kunnen brengen in Sittardia. De Limburgers wonnen deze zo belangrijke wedstrijd met 2-1. En evenals in de Eerste Divisie A is ook hier zondag a.s. een top-wedstrijd: **Leeuwarden — Sittardia.** Dat belooft dus daar in het hoge Noorden grote spanning. Stormvogels herstelde zich van de diverse nederlagen van de laatste tijd door nu te IJmuiden van de medegegadigde voor de eerste plaats Eindhoven met 3-2 te winnen. Het begint ook hier dus spannend te worden, doch geloven wij wel in Leeuwarden en Sittardia de grote kanshebbers voor promotie te moeten gaan zien. de leiding hebben hier:

Leeuwarden	11	17	30-16
Sittardia	12	17	29-19
SHS	12	16	33-23
Stormvogels	12	15	30-21
Eindhoven	11	13	20-15

AA-KLASSE BASEBALL

Slecht spelend Unidos verliest van LUCKY STRIKE

Willemstad. — Kansloos ging het Unidos team ten onder, toen ze gisteren in het Rif-stadion met 1-6 van Lucky Strike verloren. Deze wedstrijd, die meetelde om het kampioenschap 1957 heeft het matig opgekomen publiek weinig goeds kunnen bieden. Het werd een „walk-

Eerste klasse C
De Spechten — Kimbria 3-2; Alliance — Spcl. Emma 1-0; Heer — Brabantia afgelast; Vlissingen — Boxtel 1-2; Roermond — MOC '17 1-0; Maurits — Vlakenswaard 5-0.

over" voor Lucky Strike, dank zij het slechte spel, dat Unidos in de verdediging ten toon spreidde. Ook konden de Unidos-jongens het tegen pitcher Scotty Albertus niet verder dan twee hits brengen. Mervin Foe verloor voor Unidos.

Een sacrifice-fly van Schotborg bracht in de tweede inning de eerste Lucky Strike-run over de thuisplaat. Door een error van derde honkman Ricardo werd nog in dezelfde inning de stand op 2-0 gebracht. Na de derde inning wees het score-bord een 5-0 stand aan, toen de kampioenen, die in deze competitie er echter niet al te rooskleurig voor staan, nog drie keer hadden gescoord. Het waren singles van Capriles, Wilson en Reite, mede geholpen door twee Unidos-errors, die Lucky Strike deze voorsprong bezorgde. In de vierde inning bracht Anacherico met een single de zesde run voor zijn ploeg binnen na een hit van Schotborg en een sacrifice van America. Lucky Strike scoorde hierna niet meer, daar pitcher Foe in de laatste vier innings slechts twee hits toestond.

Aan de andere kant deden de Unidos-batters het zeer slecht, hetgeen ook voor een groot deel het werk was van pitcher Alberto, die een buitengewoon goede wedstrijd opwierp. Catcher Brusby en shortstop Williams hadden de twee hits van Unidos. Hun enigste run werd pas in de negende inning gescoord, toen er reeds twee outs gemaakt waren. Lucky-Strike's shortstop Wilson gooide toen slecht naar catcher Cafenol, waardoor Mervin Foe voor Unidos een tegenrun kon scoren. Unidos speelde, zoals eerder gezegd, een slechte wedstrijd. Wij hebben dit negental vaak beter werk zien verrichten. Het wilde gisteren echter niet vlotten. Clovis Williams en centerfielder Charles Jones waren de twee enigen, die een goede partij speelden.

Lucky Strike, dat nog steeds een kans maakt op het kampioenschap, bleef haar kansen door deze zege behouden.

De beste mannen aan slag in deze wedstrijd moet men natuurlijk aan Lucky Strike's zijde zoeken. Het waren Ruben Capriles en Cafenol Reite, ieder met twee hits in drie keren aan slag. De box-score was als volgt:

		runs	hits	err.
Unidos	000000001	1	2	4
L. Strike	02310000-	6	8	1

Zondag aanstaande zijn het Pampero en Unidos, die elkaar zullen bekampen. Gezien de wedstrijden, die deze teams eerder tegen elkaar speelden, belooft deze ontmoeting een van de spannendste in deze competitie te zullen worden.

K.N.V.B. UITSLAGEN

Afd. betaald voetbal

Eredivisie
MVV — ADO 1-0; Spcl. Enschede — Blauw Wit 3-2; PSV — Sparta 1-1; Ajax — DOS 1-0; VVV — NAC 3-3; Feyenoord — Amsterdam 3-1; Rapid J.C. — Fortuna '54 2-3; Elinkwijk — GVAV 2-3.

Eerste divisie A
De Graafschap — RBC 3-1; Volendam — VSV 3-1; Excelsior — HVC 3-0; SVV — EDO 1-0; DFC — DWS 3-1; Helmond — Alkmaar 3-0; Vitesse — Roda Sport 3-3; Willem 2 — AGOVV 3-0.

Eerste divisie B
Leeuwarden — Wageningen 3-0; Haarlem — Helmondia '55 2-2; Xerxes — Limburgia 1-1; Fortuna (Vlaardingen) — Hermes DVS 3-6; K.F.C. — De Volewijckers 2-1; Stormvogels — Eindhoven 3-2; RCH — Rigtersbleek 4-3; Sittardia — Scheveningen Holland Sport 2-1.

Tweede divisie A
UVS — EMMA 1-4; Wilhelmina — 't Gooi 2-2; Baronie — ZFC 1-0; DHC — Longa 1-1; Hilversum — EBOH 1-0; ONA — De Valk 1-2;

Tweede divisie B
Velocitas — PEC 2-1; Zwolse Boys — Heracles 2-3; NEC — Enschedese Boys 2-1; Tubantia — Heerenveen 0-0; Oosterparkers — Oldenzaal 1-0; Go Ahead — Rheden 4-0; Veendam — Zwartemeer 5-2.

Amateurs

Eerste klasse A
DCG — Gouda 4-1; VCS — Zeeburgia 4-1; RFC — Quick 0-4; Velox — Unitas 3-1; UVV — OSV 2-4; DWV — CVV 0-0.

Eerste klasse B
Sneek — WVV 3-2; Achilles — Borne 2-1; WVC — Zwaagwesteinde 2-0; Be Quick (Zutphen) — Hengelo 1-3, Quick '20 — Quick (Nijmegen) 3-2: Robur et Velocitas — ZAC afgelast.

Raketdeel Spoetnik in de Stille Zuidzee?

New York. — Dr Fred Whipple, directeur van de sterrenwacht "Smithsonia" heeft meegedeeld, dat de raket van de eerste Russische kunstmaan waarschijnlijk zaterdagavond is neergestort. Hij zei dat de raket wellicht in het zuiden van de stille zuidzee in zee is terecht gekomen en wel op een plek die honderden kilometers van Zuid-Amerika verwijderd ligt.

Whipple baseerde dit vermoeden op de melding, dat het raketdeel van de eerste spoetnik zich zaterdag toen het Californië passeerde, zich scheen te ontbinden. De raket bevond zich toen naar schatting op 170 kilometer hoogte. Eerder was met behulp van radar het raketdeel op een hoogte van 225 kilometer en 175 kilometer waargenomen.

De directeur van het observatorium Jodrell Bank, prof Lovell, heeft meegedeeld, dat hij zondagochtend geen contact heeft kunnen maken met het raketdeel van de eerste spoetnik, aldus wordt uit Londen gemeld. Tweemaal heeft men zondagochtend getracht met de radiotelescoop de raket te vinden op een tijdstip, dat zij binnen de werkingssfeer van de telescoop zou moeten zijn.

SUBT ongeslagen in LA SALLA Tournooi

THEILMAN maakt HATTRICK

Willemstad. — Niettegenstaande het feit, dat dit tournooi slechts enige dagen voor de aanvang pas officieel bekend gemaakt kon worden, is zij toch geslaagd. Vooral in de eerste avond was er voetbal van klasse te zien. De overige wedstrijden waren niet slecht te noemen, doch misten het kaliber dat de wedstrijd Subt—La Salle had gebracht. Zonder incidenten verliep het gehele tournooi, hetgeen zeker vermeldenswaard is.

Subt heeft verdiend het tournooi weten te winnen en hier volgt de uitslag:

Clubs	gesp.	gew.	gel.	verl.	v. - t.	ptn
Subt	3	2	1	0	8 3	5
Vesta	3	1	1	1	3 3	3
J. Col.	3	1	0	2	4 5	2
La Salle	3	1	0	2	3 7	2

— De eerste wedstrijd in het kader van de La Salle tournooi werd gespeeld op vrijdagavond en wel tussen de twee wijkclubs Vesta en Jong-Colombia. In een gelijkopgaande strijd, dat zeker niet een der slechte partijen voetbal genoemd mag worden bekampten de teams elkaar en tot bij de rust bleef de stand onveranderd. Even voor het einde, en wel ongeveer zes minuten was het Vesta, die door Vrouwe Fortuna begunstigd werd. Met een goed gerichte treffer van Daal wisten de mannen van Matilda de stand in hun voordeel te openen en even later zelfs ook nummer twee te scoren, welk doelpunt echter door scheidsrechter van Rosberg werd geannuleerd. Vesta won de eerste wedstrijd met 1-0.

Het publiek dat deze wedstrijd heeft bijgewoond mag zeker niet klagen over het voetbal dat men te zien kreeg. De gasten wisten een spel te ontplooien, dat de moeite waard was, en hierdoor was Subt gedwongen ook het beste hiertegenover te stellen. In lange tijd hadden wij Subt niet zo zien spelen. Even dachten wij weer terug aan de wedstrijd tegen Valencia e.a. ontmoetingen van Subt tegen buitenlandse clubs en het is ongetwijfeld een feit, dat Subt bij deze wedstrijden pas tot zijn volle prestaties van kampioensclub komt.

De gasten speelden zoals wij reeds zeide een aardig stukje voetbal, doch beginnen, evenals zoveel Zuid-Amerikaanse clubs, die wij hebben bezien, de fout de bal te lang bij zich te houden en ook voor de vijandelijke veste pingelde men te veel en dreef men het samenspel te ver door. Hadden de gasten meer gericht weten te maken van een ver schot, dan had de eindstand misschien wel anders kunnen zijn. Subt maakte echter van deze fout van de gasten gebruik en won de wedstrijd met 3-1.

In de eerste twintig minuten vertoont de wedstrijd een gelijkopgaande strijd. Aan beide kanten volgen de aanvallen elkaar op en even had Subt bijna de leiding genomen, doch een schot van Gumarez gaat rakelings langs de paal. Ook Gomez schiet in de vijf en dertigste minuut jammerlijk naast.

Even later weer een prachtkans, doch door te lang dralen wordt ook deze kans door de back van de gasten om zeep gebracht. Tot bij de rust bleef de stand onveranderd en het valt werkelijk moeilijk te voorspellen wie de uiteindelijke overwinnaar zou worden. Even na de pauze ondergaat de Blauw-Gele ploeg een kleine verandering: Anastagasti en Thielman komen in de plaats van Chatlein en Gumarez. Deze **cambio** heeft het dan ook goed gedaan. Met zijn vlugge combinaties in de aanvalslinie brengt Thielman leven in het spel. Meulens opent de score voor Subt.

In de dertigste minuut maken de gasten gelijk, als keeper Stomp niet uitloopt doch bij een aanval van de tegenpartij gewoon blijft staan. De stand is nu 1-1. Enige minuten later een eevaarlijke kopbal van Canword, die echter rakelings naast gaat. In de vier en dertigste minuut wordt de stand echter 2-1 in het voordeel van Subt, door een keurige kopbal van Gomez, die uit een vrije trap genomen door Eddy Vlinder, prachtig in doel kopt. Ongeveer zeven minuten later was het Gumbs, de zeer beweeglijke Subt-voorhoedespeler, die de stand 3-1 maakte in het voordeel van de zijnen. Met deze stand kwam ook het einde aan een goed gespeelde en aantrekkelijke voetbalwedstrijd.

Reeds in de eerste vijf minuten wisten de Blauw-gelen een 2-0 voorsprong te nemen op Vesta. Voor de rust wist Vesta echter de stand weer op gelijke voet te brengen en na de pauze wist men in deze stand geen verandering te brengen.

Jong-Colombia wist de score te openen met een free-kick, die van rechts komend direct in het doel belandt. Even later maakten de gasten echter gelijk met een keurige kopbal. Het was echter rechtsbuiten Forrester, die achter elkaar tweemaal wist te scoren voor de zijnen en met 3-1 voor Jong Colombia kwam de rust. Na de rust kwam er nog een doelpunt voor de jongens van Boca San Michiel. Het spel van La Salle was niet slecht, doch weinig productief, terwijl dat van Jong-Colombia minder fraaiheden vertoonde doch daarentegen wel de nodige productiviteit opleverde.

Als eersten traden zondagmiddag aan de kampioenen en sub-kampioenen van Curaçao, Subt, en Jong-Colombia. Na enige goed opgezette aanvallen van Subt, was het de watervlugge Thielman, die de Jong-Colombia keeper het nakijken gaf. Het was een prachtige schuiver, die langs keeper Klabeer in de linkerhelft van het doel verdween, terwijl de keeper de rechterdoelhelft dekte.

Met deze 1-0 stand kwam ook de rust. Na de pauze is het weer de snelle Thielman die van een dekkingsfout van de Jong-Colombia back gebruik weet te maken en voor de tweede keer moet Klabeer achter het net vissen. Dit doelpunt was geheel en al te wijten aan de schuld van de Jong-Colombia back. Even voor het einde maakte Thielman de hattrick vol, door van verre afstand in de uiterste rechterhoek te plaatsen. Met een 0-3 nederlaag werden de sub-kampioenen het terrein uitgezet.

Uit een hoekschop wordt reeds in de vijfde minuut het eerste doelpunt geboren toen een der gasten precies op tijd wist uit te lopen en in te schieten. Aan beide kanten volgen nu goed opgezette aanvallen, doch het gelukte geen der ploegen om nog te scoren. De rust kwam met dezelfde stand van 1-0.

„DE SCHELP"

(Vervolg van pag. 5)

van rietvlechten, leerbewerking en handwerken. Er waren een aantal zeer fraaie en originele stukjes bij die gretige aftrek vonden bij het publiek. Toen de avond op zijn eind liep waren de verkooptafels bijna geheel leeg. Een speciale hoek was ingeruimd voor werk gemaakt door de gebrekkige kinderen van het Mgr. Verriet Instituut, waarmede dit jeugd nauw contact houdt. Algemene bewondering kreeg een compleet circus met piste, kermiswagens en wilde dieren, dat geheel door de gebrekkige kinderen was vervaardigd. Het actieve Bestuur onder leiding van de heer G. den Houting mag terugzien op een welbesteed jaar en een zeer geslaagde tentoonstelling.

Stockholm. — De Zweedse marinewerf te Karlskrona is dezer dagen de onderzeeër „Illern" (de Poolkat), de vierde in een serie van zes, van stapel gelopen.